

громадсько-політичний тижневик www.volga.lutsk.ua

ВОЛИНСЬКА газета

19 січня 2017 року

№3 [1102]

Передплатний індекс:
33943

Ціна: передплатна – 3,75 грн.
уроздріб – 4,00 грн.

«Щедрику» – 100 років!

16
СТОР.

В Одесі –
«луцька
мітла»

…> **ЗНАЙ НАШІХ!**

14
СТОР.

Місце зустрічі змінити неможливо:
другий сезон серіалу чи доля
президентського «Межигір’я»?

Черговим керівником Одесської кіностудії віднедавна став... екс-депутат Луцької міськради Андрій Осіпов. Чого очікувати від юриста, який ніколи не мав стосунку до кінематографу, на новому по-

прищі і в офісі на березі Чорного моря? І яке завдання перед ним поставлене: відродити другу за потужністю та потенціалом вітчизняну кінофабрику чи перетворити її на банкрата?

«Я тебе на Донбас не посылав»?!

«Солдати потрапляють прямо в рай.
Бо в пеклі вони вже побували», –
з запису, зробленого Богданом
Корнелюком за кілька годин до смерті.

…> **ВТРАТА**

Буквально рік тому – 20 січня 2016 р. – в оточеному і стертому з лица землі Донецькому аеропорту смертю хоробрих поліг

останній «кіборг». Цю сумну річницю зустрічаємо зі слізами на очах: напередодні з Донбасу привезли тіла ще двох молодих хлопців...

9
СТОР.

«Сільське свинство» на легендарній заправці

…> **ОТО ДАЮТЬ!**

На АЗС в «глухому містечку» за 70 км від Луцька причиною конфлікту екс-міністра і колишнього голови облдержадміністрації стала... російська мова?

8
СТОР.

... ЦИТАТА ТИЖНЯ

«А то ж одне перед одним обвішували ший кілограмовими золотими хрестами – ніби бажали зважити на вазі свого Бога і віру в нього. Упав на людей якийсь безум, так, наче перед тим отруйної дурленини напилися, що одібрали їхм здатність мислити. І почали люди віру свою ділити, в заморських церквах хреститися, чорних пасторів і проповідників на стадіонах замість у храмі слухати, до Бога говорити по-всякому, тільки не по-своєму».

Марія MATIOS,
«Армагедон уже відбувся», 2011 р.

... РЕЗОНАНС

Рік покращення

Портал «Обозреватель» 17 січня ц. р. надрукував журналістське розслідування про небухомість і автопарк голови облдержадміністрації Володимира Гунчика.

Губернатор повинен відзвітувати про свою діяльність на посаді перед депутатами облради на сесійному засіданні 2 лютого ц. р.

Вл. інф.

... ТІЛЬКИ ПРАВДА

...3-поміж нині сущих волинян нагородну зброю від одіозного міністра МВС Арсена Авакова безплатно отримали в подарунок народні депутати Ігор Лапін («Народний фронт») – пістолет «Форт 17», Сергій Мартиняк і Степан Івахів («Воля народу») – пістолет «Glock 17».

...Люблінська прокуратура порушила кримінальну справу за фактом використання не ліцензованого програмного захисту в місцевому відділі Міністерства соціальної політики на комп'ютерах, куплених за 10 млн злотих (понад 70 млн грн).

...Дорогу Київ-Ковель-Ягодин перекриє обурена громада м. Олевськ Житомирської обл., якщо правоохоронці і влада не покарають винних у нічній стрілянині між бандами бурштинокопачів у середмісті райцентру, в результаті чого 1 людину вбито, а 6 – поранено.

...Всі автозаводи України торік спромоглися виготовити лише 540 штук нових автомобілів, що на 58% менше, ніж у 2015-ому.

...Відбувся круглий стіл із розробки ескізного проекту «Реставрація, пристосування та музейфікація пам'ятки містобудування та архітектури – «Городище-Вали IX-XIII ст.» Державного історико-культурного заповідника «Стародавній Володимир».

...Після протестів громадськості Любешівська райдержадміністрація передумала закривати в с. Ветли терапевтичне відділення, але скоротила кількість ліжко-місць утрічі.

...3 10 до 31 січня ц. р. для учнів 10-11 класів тричасова реєстрація на пробне зовнішнє незалежне оцінювання.

...З метою запобігання подальшого поширення грипу та гострих респіраторних вірусних інфекцій, виникнення ускладнень у Ковелі продовжили шкільні канікули до 20 січня ц. р.

Володимир ДANIЛЮК.

Антинародна Медреформа

Сьогодні «обрізання» госпітальних округів. Завтра замість 16 районів лише 3 повіти. Після завтра центр укрупненої Волинської області – у Рівному?!

«Госпітальний округ – це функціональне об'єднання закладів охорони здоров'я, розміщених на відповідній території, що забезпечує надання вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги населенню такої території».

створення як мінімум двох госпітальних округів додатково! Скажу про округ №19, де мене обрали народним депутатом. У нас є місто Володимир-Волинський. Воно за всіма показниками може претендувати на центр ще одного госпітального округу. Насамперед тому, що там знаходиться геройна 14 окрема механізована бригада, а це понад 5000 військовослужбовців. Плюс там зараз розбудовується зенітно-ракетний полк. Плюс є прикордонні застави. Плюс є міжнародний пункт пропуску в Устилузі... Всі ці фактори впливають на те, що і Володимир-Волинський міський голова, і районна рада, і громадськість, і медики виступають за те, щоб додати до переліку запропонованих для Волинської області ще й цей округ. Я хочу наголосити: голова облдержадміністрації для Чернігівської області подав заявку на 7 округів. А за кількістю населення вона майже така сама, як і Волинська! Тому очевидно, що голова Волинської облас-

адрежадміністрації лише виконує завдання центральних структур, а не відстоє інтереси області. Я звертаюся і до Володимира Гроjsмана (Прем'єр-міністр України, – ред.), і до Геннадія Зубка (віце-Прем'єр-міністр України, Міністр регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ – ред.), і до Уляни Супрун (в. о. Міністра охорони здоров'я України, – ред.), щоб вони почули нас як народних депутатів, обраних в волинських округах. Однозначно підтримую ідею створення ще одного госпітального округу з центром у м. Камені-Каширському».

Ірина КОНСТАНКЕВИЧ:
«В українській національній традиції склалося так, що справжній господар має дбати за свою родину. За її моральнє і духовне здоров'я, за її майбутнє. Те, що в нас відбувається на Волині в контексті медичної реформи, на жаль, демонструє зовсім протилежний підхід. Я підтримую позицію Ігоря Гузя, і позицію депутатів облас-

округів фактично передбачаємо: на Волині відповідно до адміністративно-територіальної реформи буде лише 3 повіти. А це – повністю не відповідає історичному і територіальному розвитку, який склався в Волинській області. Камені-Каширський та інші поліські райони мають повноцінне промислове і сільськогосподарське забезпечення, тому я вважаю, що округ №23 повністю заслуговує на те, щоб там було створено повноцінний госпітальний округ, оскільки є всі для того показники. І щодо кількості та приросту населення, і щодо транспортного забезпечення, і щодо інших параметрів. Тому наша позиція категорична: ми повинні дбати про людей, про їхнє здоров'я зараз і про їхнє майбутнє».

«ДОКАЗОВА МЕДИЦИНА»

Наразі офіційних коментарів від очільників виконавчої влади з цього приводу не надходило. Хіба що на веб-порталі управління охорони здоров'я облдержад-

міністрації 13 січня ц. р. розміщено інформацію про намір створити лише 3 госпітальних округи з центрами в Луцьку, Ковелі і Нововолинську. Начальник управління Ігор Ващенюк вважає, що все відбувається на підставі Постанови Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2016 р. № 932 «Про затвердження Порядку створення госпітальних округів».

«Створення госпітальних округів здійснюється на основі поєднання принципів: безпечності та якості медичної допомоги на основі доказової медицини; своєчасності доступу до медичної допомоги; економічно ефективне забезпечення максимальної якості медичної допомоги за умови раціонального та єфективного використання бюджетних коштів», – мотивує логіку нововведення Ігор Ващенюк, не пояснюючи, чому за квазікою Володимира Гунчика і його заступниці Світлани Мишковець «скрій» лише 3 округи, а не 5.

Як бачимо, ці ідеї не мають нічого спільного з логікою проведення адекватних реформ та інтересами найголовнішого хнього участника – звичайного мешканця Волині, якого хочуть відправити видавати апендікс за 100 км від рідного дому... І економіти бюджетні кошти треба не на простих людях, а на чиновниках із мільйонами в електронних деклараціях і мішками готівки під подушками...

Сергій ШРАМЧУК.

Мал. із відкритих джерел.

У СУСІДІВ

В. о. директора департаменту охорони здоров'я Львівської облдержадміністрації Ірина Микичак повідомила про намір створити 10 госпітальних округів. Загальна кількість населення Львівщини – 2,535 млн людей.

Рівненська виконавча влада подала в МОЗ пропозицію щодо створення на території області 5 госпітальних округів. Тут проживає 1,161 млн громадян.

П'ять госпітальних округів буде у Тернопільській обл., де мешкає 1,061 млн осіб.

Богдан Шиба повернувся...

облвиконкомі. З 10 червня 2011 р. Мінекономрозвитку України визнано правонаступником Держспоживстандуарт України та органом управління ДП «Волиньстандартметрологія». Саме тому призначення керівника цієї структури – в компетенції виключно віце-прем'єра Степана Кубіва.

Останнім часом структуру очолював Михайло Жуков, але після конфлікту із трудовим колективом написав заяву про звільнення. Та при всіх начальниках реальний вплив на роботу установи має багаторічний перший заступник начальника Тетяна Єрко.

Оскільки Богдан Павлович пам'ятає її по роботі ще на посаді першого заступника голови облдержадміністрації, то,

Світлана КОМА.

На фото Олена ЛЕВЧУК: Богдан Шиба в період вимушеної безробіття займається активною громадською діяльністю.

... КАДРИ

З роки після перемоги Революції гідності був безробітним... один із головний активістів волинського Євромайдану, екс-Луцький міський голова і колишній перший заступник голови облдержадміністрації Володимира Бондаря – Богдан Шиба.

Оскільки внаслідок зміни влади до влади (вибачте за тавтологію) прийшли політичні сили, які ніколи не вважали Богдана Павловича своїм прихильником, то досів, вміння та енергія цього держслужбовця і громадського діяча тривають часами залишаються незадовібленими.

І ось колеги з «Волинської правди» 14 січня повідомили: «Наказом першого віце-прем'єр-міністра – міністра економічного розвитку і торгівлі Степана Кубіва

колишнього Луцького міського голову Богдана Шибу призначено керівником державного підприємства «Волиньстандартметрологія».

Сам Богдан Павлович у розмові з представником «Волинської газети» підтвердив цю інформацію і запевнив, що працюватиме на вівченій ділянці роботи з усією сумлінністю та відповідальністю.

А що підприємство він очолює дуже важливе для життєдіяльності області, то це сумнівів не викликає. З-поміж основних функцій і завдань до речі, є «виробування і дослідження показників якості та безпечності, проведення експертиз товарів та послуг, які надаються споживачам у передбачених законодавством випадках в акредитованих (атестованих) лабораторіях, на замовлення органів виконавчої влади, споживачів та інших суб'єктів».

•• КАДРИ

Бути близькими до людей, не перекладати відповідальність на інші служби і реально співпрацювати з місцевим самоврядуванням: такі ключові завдання поставив Президент України Петро Порошенко, представляючи нового очільника виконавчої влади області.

12 січня 2017 р. глава держави в супроводі першого заступника глави Адміністрації Президента Віталія Ковальчука в Одесі представив нового керівника виконавчої влади регіону. Внаслідок конкурсу ним став Максим Степанов, який до цього займався друком цінних паперів і паспортів... на поліграфкомбінаті «Україна», а за часів президентства Віктора Ющенка був першим заступником голови облдержадміністрації.

Виступаючи перед присутніми, Петро Порошенко особливо наголосив на

Невже важко, служити чесно?

корисності нової системи відбору керівних кадрів на рівні областей:

«Мос рішення про призначення людини, яка перемогла на конкурсі, Максима Степанова, є правильним рішенням».

Крім цього, глава держави закликав керівників

виконавчої влади областей і районів у випадку виникнення надзвичайних ситуацій не ховатися по кабінетах і не перекладати свої повноваження на інших. У випадку з погоршеннем погодних умов на Одещині виявилося, що координував усі заходи з налагодження руху автотранспорту... начальник місцевого обл управління Міністерства з надзвичайних ситуацій.

«Ви маєте бути близькими до людей, розуміти людей і допомагати людям! А то вас тільки на мітингах уже можна побачити...», —

наголосив Петро Порошенко, звертаючись і до голів райдерадміністрацій, які так само, як і чиновники обласного рівня, пальцем об палець не вдалили, щоб забезпечити належний рівень життєдіяльності віврених територій.

Нагадаємо, що до цього виконавчу владу Одесьщини очолював Міхеїл Сакашвілі, який перейшов в опозицію до діючої влади та добровільно написав заяву про звільнення. А до цього головою облдержадміністрації був нинішній голова Волинської облради Ігор Палица, який в травні 2015 р. звільнений з посади без будь-яких пояснень.

Візит Петра Порошенка в Одесу, до речі, відбувся в режимі обмеженої інформації. Навіть напередодні прес-служба Одеської облдержадміністрації місце-

вим журналістам не підтверджувала, але й не заперечувала даних про візит високого гостя.

Ключовою настановою і для Максима Степанова, і для всіх інших чиновників має стати теза Петра Порошенка:

«Наголошу, що най-

краща політика — це чесно служити державі!».

Сергій ШРАМЧУК.
На фото прес-служби Президента України Президент Петро Порошенко в Одесі під час представлення нового голови облдержадміністрації.

Системність замість компанійщини

•• СТРАТЕГІЯ

Сніг чистить техніка, а не вказівки чи доручення. Невдовзі це повинні відчути волинські дороги.

Прем'єр-міністр України Володимир Грибіман провів нараду з питань утримання та розвитку дорожньої інфраструктури, під час якої учасники обговорили питання підготовки до початку масштабної реконструкції і будівництва доріг у 2017 р.

«Зараз нам потрібно дуже швидко готуватися до початку масштабних будівельних робіт щодо ремонту, часткового ремонту, капітального ремонту, реконструкції, будівництва

нових доріг, — наголосив Володимир Грибіман. — З квітня ми маємо бути повністю готові: тендери, гроші, закупівлі, — все має бути готово».

На жаль, жодна волинська автодорога до пріоритетних не потрапила: хоча в нашій області особливо розраховували на допомогу в ремонті дороги сполученням Нововолинськ-Володимир-Волинський, а також сподівалися на продовження реконструкції маршруту Луцьк-Рівне від межі Волині до адмінцентру сусідньої області.

Натомість у центрі уваги Камінну — магістраль, що з'єднує Львів із Одесою. Про це визначено на нараді під головуванням

Прем'єр-міністра України Володимира Грибімана з питань утримання та розвитку дорожньої інфраструктури.

«Що мене турбує: у нас зараз відсутні якісна система прибирання доріг. Тому будь-який снігопад — ДСНС починає допомагати вирішувати проблеми, хоча, по суті, «Укравтодор» має просто системно утримувати дороги, і тоді ситуація буде абсолютно контролювана. Треба змінювати технології, треба придбати нову техніку, треба підвищувати відповідальність, а вже ДСНС використовувати як допоміжні служби, які готові надати нам підтримку, якщо у нас справді вже аномальні снігопади», — визначив наступний пріоритет Прем'єр-міністр України.

Володимир Грибіман доручив збільшити ресурс на придбання нової техніки для зимового прибирання на 500 млн грн як додаток до 250 млн грн уже передбачених, — деталізував Департамент інформації та комунікацій із громадськістю Секретаріату КМУ.

«У нас недостатньо в країні техніки для якісного утримання доріг у зимовий період. Перше доручення — давайте збільшимо суму

грощей на придбання но-

вії техніки для зимового прибирання до 750 млн грн. Єдине, що нам потрібно подивитися — те, щоб ця техніка максимально вироблялася в Україні — це робота для людей, місцева економіка і так далі».

У нараді під головуванням Прем'єр-міністра взяли участь віце-прем'єр-міністр України Володимир Кістюн, голова правління ПАТ «ДАК «Автомобільні дороги України», в. о. голови Державного агентства автомобільних доріг України Славомір Новак, голова Державної служби України з надзвичайних ситуацій Микола Чечоткі.

Таким чином, на урядовому рівні чітко усвідомили, що методом авралу

прибирати дороги від снігопадів — це практика позавчорацьного дня. Лише придбавши достатню кількість нової техніки і забезпечивши її достатнім ресурсом паливно-мастильних матеріалів, можна забезпечити європейський рівень утримання автошляхів.

Будемо сподіватися, що хоча б якась дещоці з 750 млн грн асигнувань буде використана і для потреб волинських дорожників.

Сергій ШРАМЧУК.
На фото Ольги КОНОНЧУК і прес-служби КМУ: Володимир Грибіман під час наради з дорожниками; смертоносна дорога між Нововолинськом і Володимиром-Волинським.

прикарпатським дорожникам, а ті кажуть, що не виїжджають посипати піском дорогу, бо не хочуть пошкодити ним інші автомобілі. Маячна повна! І всі оперують суперсловом «колапс». У мізках колапс! Думаю, будемо міняти цей «совок» в усіх дорожніх службах. Бо проїхали з обlasti, де також сніг, мороз і туман. Але колапс чомусь лише у четвертій, на Волині.

То хто ж створив цей колапс? І хто з посадовців повинен відповісти за масову загибелі і каліцтво людей, знищенню автомобілів і випробування морозом замурованих у гіантських «корках»?

Сергій ШРАМЧУК.
На фото сектору комунікації ГУ Нацполіції Волині: слизька дорога в с. Седлище Любешівського р-ну викинула рейсовий автобус «Луцьк-Цир» у кювет, водій загинув, 4 пасажирів — у лікарні.

Сумне лідерство

Численні приклади підтверджують анахію на волинських дорогах, яку характеризують як колапс відповідальності відсутність дієвої координації з боку органів влади. Зокрема, одразу 2ДТП за участі 6 автомобілів трапилися 16 січ-

ня при в'їзді у м. Нововолинськ на трасі «Ковель — Жовква» (поблизу шахти №2). Також обабіч дороги в полоні опинилися фури, які не могли продовжити рух без допомоги рятувальників.

Портал «Буг» наголосує, що причиною стала

аварійна дорога, яка, зі слів очевидців, не посыпалася піщано-сольовою сумішшю вже останні 3 дні. Стан дороги з Нововолинська до Володимира-Волинського ще гірший. Так, у с. Суходоли фури не можуть вийти під гору, щоб потрапити до с. Дігтів...

«І всі ж дорожники та чиновники знають, що відрізок дороги між Нововолинськом та Володимиром-Волинським є проблемним... і щойно ми ледь проїхали. Хто за нами, не знаю... Вже штук 30 фур стоять на підйомах. Поверхня дороги — лід, — поділився враженням один із учасників дорожнього руху, депутат облради від «Самопомочі» Константин Зінкевич. — Поліцейські дзвонять до

•• КОЛОНКА РЕДАКТОРА

Без перебираць!

Досвід показує, що бути побажливими в ставленні визволеного на Донбас чи в Криму з-під панування ворожого режиму Україні не вийде за жодних обставин.

Знову заговорили, що от-от повернемо спочатку Донбас, а за місяць-другий і Крим. Сумнівно... Але якщо й так, що чи є в нас план дій на визволеніх землях? Ясно, що немає...

Це тільки наші перебираць за роки Незалежності звикли перебігати від клану до клану у вигляді партій чи блоків, і робити вигляд, ніби люди нічого не пам'ятують і тільки чекають, як один і той самий Іван (кіде на службу до народу) сьогодні в одній шапці, а завтра — в уборі зовсім іншого кольору. Нам тому нікя і не вдається збудувати цивілізоване суспільство, що практика подвійних стандартів перетворилася на стандарт практики. І навіть виправдана на Евромайдані люстрація у вміях руках для одного екс-міністра часів Януковича завершилася підвищенням у посаді, а другого не тільки з роботи вигнали, але й по прокуратах і судах соварють...

Але так конституційний порядок на Донбасі і в Криму не відновлює. Насправді все відбувається за іншими законами. Класичним став «золотий вересень» 1939-го. Сюди прийшла не тільки репресивна машина зі Сходу у вигляді секретарів райкомів чи карателів із НКВД. Повністю з завезених елементів сформували суди, міліцію, банківських службовців і навіть учителів по школах. І все тому, що «другі совети» тотально не довіряють «соціально чужим» західникам.

Як показали подальші події, правильно (з дзвінці Кремля) робили! Бі мізерна на кількість волинян душою серцем поділяли більшовицькі погляди. Тому й зустрічали після сталінських репресій гітлерівських «визволителів» із хліблом і сіллю, а коли розчарувалися в «новому порядку», то так само масово підтримували підпільні структури ОУН і дружно йшли в лави УПА.

Відтак, вже на початку 1944-го в анкетах з'явилася особлива графа з запитанням, що громадянин робив на тимчасово окупованій території. Якщо був у партизанах, то міг претендувати на якесь посаду. Якщо не був, то мав право або просто гнути спину рядовим, або ставав «ворогом народу».

Тому навіть коли Донбас чи Крим повернуть у лоно Української держави, на місцевих у побудові демократичного, правового і євроатлантично налаштованого суспільства розрахувати не доведеться. Коїже, хто там зараз живе, повинен і словом, і ділом довести свою віданість ненъці-Україні. Інакше автоматично належатиме якщо не до ворогів нашої держави, то як мінімум до неблагонадійних елементів. А такі не те що депутатами, а навіть рядовими вчителями не мають права бути.

І тут виникає ще одне запитання: а хто з нинішніх «перебираць» зголоситься працювати в Донецьку чи Сімферополі? І хто туди поїде вчіти вже зіпсованих російською пропагандою учнів чи командувати навіть лісниками-перевертнями? Отож жо!

Володимир ДАНИЛЮК.

• СТОРІНКАМИ
МИНУЛОГО
90 років тому
**Опозиційні
депутати**

Під час виборів у гмінні ради 1927 р. переважна більшість жителів Маневич бойкотувала їх: з 450 осіб, які мали право голосу, прийшло лише 120, що дозволило польським властям провести в раду своїх депутатів... А в Городку, завдяки правильно проведений роботі «Сельроба» і «Просвіти» з 14 членів гмінної ради 10 були кандидатами від «Сельроби». Такого успіху було досягнуто всупереч всім намаганням влади та гмінного виборчому провести до ради представників панівної польської верхівки». («Сельроб», 1927 р.).

50 років тому **Колгоспні привілеї**

«Колгосп ім. Кірова, створений у 1948 р. у с. Литовеж, згодом об'єднав довкола себе 2 інших господарства, і разом із Іванинівським районом у лютому 1951 р. він вступив у соціалістичне змагання з Бронницьким районом Московської обл... Тут запровадили звання «Почесний хлібороб», яке надається загальними зборами колгоспників за поданням правління. Трудівники, удостоєні цього звання, мають пільги. Вони одержують підвищено пенсію (на 25%), безплатно користуються електроенергією, відвідують вистави і кінофільми, забезпечуються паливом і путівками в будинок відпочинку, дістають передплату на 2 газети і 1 журнал на рік».

(«Радянська Волинь», 1967 р.).

15 років тому **Головиху – до суду**

«Прокурором Горохівського району порушена кримінальна справа за ознакою злочину, передбаченого ч. 2 ст. 167 КК України (в редакції Закону від 1960 р.) відносно Смолянської сільської голови, яка внаслідок недбалого ставлення до своїх службових обов'язків у 1998 р. передала без рішення сесії та без укладення договору оренди ВУ ЗАТ «Електро» 34 га земель резерву». («Досвітня зоря», 2002 р.).

5 років тому **Кварцяний і Міледі**

Підсумовуючи підсумки чемпіонату, в розмові з журналістом газети «Спорт-Експрес» головний тренер луцької «Волині» Віталій Кварцяний на запитання, з ким би хотів опинитися в одному купе вагону, відповів: «З Мілен де Монжо. З тією, яка грала Міледі в «Трьох мушкетерах», старому англо-франко-італійському фільмі».

(«Волинська газета», 2012 р.).

На фото з архіву: Мілен де Монжо у ролі Міледі.

Підготував
Сергей ШРАМЧУК.

• ПОСТАТЬ

Архітекторами стають найталановитіші. До таких належить і Сергій Сичук, котрий має іскру Божу.

Це людина не тільки величного таланту, а й відповідального ставлення до свого фаху й роботи загалом. Патріот України і лісової галузі. Інтелігентна, щедра на добро, всерозуміюча особистість. До того ж, вірний і щирий товариш, надійний колега, готовий підставити плече у важку хвилину. Лісова галузь завдає йому добротними адміністративними, господарськими та допоміжними будівлями, архітектурним лісовпорядкуванням загалом. Адже це Сергій Олексійович уже понад три десятиліття проєктує адмінбудинки лісництв і державних лісопідприємств, виробничі будівлі. А ще волиняни і гости області завдають йому своїми позитивними емоціями, опинюючись у рекреаційних пунктах, а чи й далеких лісових бесідках, бо ж більшість із них – спроектовані ним.

Заступник начальника відділу використання лісових ресурсів Волинського обласного управління лісової та мисливського господарства також причетний до проектування дерев'яних храмів і капличок, розбудови мережі лісової доріг, невеличкіх мостів через річечки і канави, упорядкування меліоративних каналів і створення тимчасових вагончиків для лісорубів, егерських служб. Навіть розміщення лісової біл-бордів, аншлагів, дорожних та інформаційних знаків – під його опікою. Ліси держава і навіть пересічні люди завжди сприймають через лісоведення – відтворення, догляд, охорону, справедливо вважаючи, що цію справу повинні займатися професіонали.

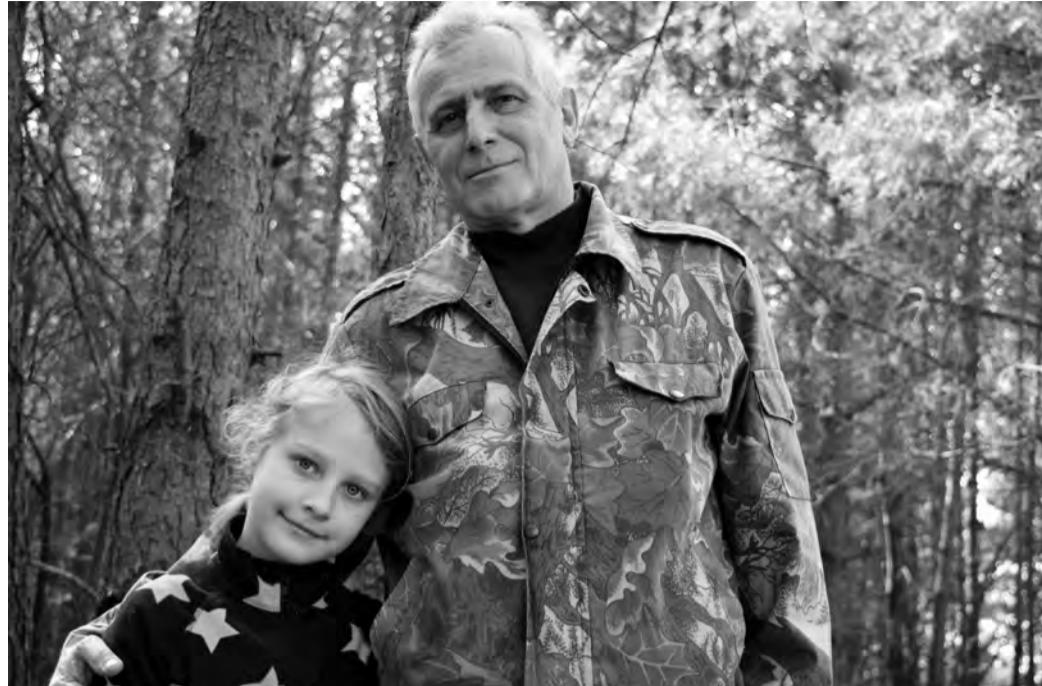
А тут архітектор! Єдиний лісовий архітектор на всю область. Його «лісові проекти» відзначаються сучасним дизайном, модерним баченням комфорту для роботи і відпочинку, розумінням природних властивостей лісоматеріалів, що використовуються для будівництва, практичністю. Дивує не лише те, як філігранно він планує зовнішній вигляд фасадів, а й – розміщення та інтер'єр кабінетів, сходових кліток, підсобних приміщень. А ще ж є технічні розв'язки щодо опалювальних котлів, обігрівальних батарей та труб. Щоб усе це побачити наперед, потрібні велика уява, досвід, знання.

Сергія Олексійовича щоразу можна застать за новими кресленнями: то планується будівництво нового лісництва, то рекреаційний пункт на новій дорозі.

Коли виникла небезпека і «руський мір» поліз на українців війною, разом із лісівниками області єдиний лісовий архітектор Волині перекваліфікувався на інженера-фортифікаційника і поїхав за 1380 кілометрів на Схід будувати оборонні споруди під Маруполем у секторі «М 4». І бруствери, бліндажі, окопні розв'язки у волинян були найкращими, про що відзначало найвище керівництво країни...

Лісівники Волині вже збудували понад сто об'єктів різної складності, – приїхавши у короткотермінову відпустку, розповідав перед поверненням на «передову». – Все необ-

Лісовий архітектор

хідне для спорудження оборонних об'єктів завезли раніше, тож тепер взяли тільки додатковий найменівніший інструмент і провізію. Закінчимо свою ділянку роботи у найкоротші терміни.

Повернувшись з передової Сергій Олексійович із незвичними для його іміджу бордою та вусами. Та коли знову попросив у нього інтер'ю про роботи на Сході України, скромно напривив мене до будівничих лісівників: «От хто герой! Про них пишіть...»

Від них і довідався, що роботи велися неподалік лінії, де проходили бої, наяву було чути вибухи мін і постріли кулеметів та іншої стрілецької зброї. А декотрим водіям, що від залиничного полотна довозили будівельний матеріал, доводилося блудити полями під прицілом російської зброї. Цей мирний лісівничий десант мав благотворний вплив і на марунські селяни, з котрими спілкувалися будівничі. Можливо, завдяки їхній жертовній праці українське воїнство почувається і сьогодні тут більш уbezпеченім.

Робота була важкою. Жили в гуртожитку, вставали о 6-й ранку. Вода у країнах – не для пиття. Тому купували у кіоску, що був поруч і працював цілодобово. Трудилися по десять годин у полі за два кілометри від лінії розмежування з «ДНР». Спершу десять чоловіків не давали ради збудувати ї одного укріплено-го об'єкта, та згодом освоїли роботу і за всі дні зробили понад сто фортифікаційних споруд різної складності – і для БТРів, і для особового складу.

Миролюбінські лісівники Волині нікто роботою не злякаєш, але то було подвіжництвом.

– Найважче було прокопувати ями, адже земля тверда, мов камінь, – пригадували побратими Сергія Сичука, дякуючи товаришу «лісовому архітектору» за спеціальні «фортифікаційні» знання, що особливо знадобилися на обороннім рубежі України. – А коли піде дощ, стільки ґрунту прилипає до берців чи чобіт, що зростом стаєш на сантиметрів десять-дводцять сантиметрів. Великим чоловіком із важкими ногами...

Лісівникам довелося зустрічатися з тодішнім головою Донецької обласної військово-цивільної адміністрації Олександром Кіхтенком та генеральним підрядником будівництва

фортифікаційних споруд Олексієм Тарутою («Азовстальбуд») – братом колишнього губернатора Донеччини Сергія Тарути.

Волиняни усе робили на совість. Більшість самі пройшли армійську службу і розуміють, наскільки важливі оборонні споруди, а молодь, яка не служила в армії, дослухалася до старших і набуvalа фортіфікаційного досвіду. Спілкувався Сергій Олексійович, як і всі волиняни, з місцевим населенням, життя яких не можна порівняти з нашим. Тракторист із місцевих кількох місяців не отримував заробітної плати. Допомогли йому грошима і продуктами. Він плакав. Дехто з жінок проводжав на роботу лісівників хрестим знаменням: «Хай Бог вас береже!» Дехто бурчав: «Толочите нам озимину по полях...» і Сергію Сичуку було її шкода, але ще більше жаль України та її людей. Бував Сергій Олексійович і в кафе, крамницях, на березі моря. Помітив, як уважно приглядяється до волинян місцеві жителі. А якось одна вахтерка, заступивши на чергування, мовила до іншої: «Піду подивлюся на «бандерівці!». Місцеві хотіли зрозуміти людей, котрі заради єдності України віддають свої кошти, готові пожертвувати здоров'ям і навіть життям задля їх же процвітання на їхній землі.

До речі, лісівники були майже на одній лінії з прикордонниками, спілкувалися, знайшли земляків. Багато хто з військових сприйняв їх за інженерні війська – настільки якісно і професійно робили військово-оборонні інженерні споруди. І ще також завдяки «лісовому архітектору» з Волині, котрий знає, що таке війна, із розповіді

дія батька – ветерана Другої світової.

А народився Сергій Сичук у с. Липини Луцького р-ну, що на Волині. Вже у школі вчителі запримітили талант хлопця до малювання, добре давалися йому і математичні дисципліни, зокрема мав чудове просторове мислення. Тому ще у школі вирішив стати архітектором. Тож після випускного поїхав до Львова. Подав документи у політехнічний інститут на факультет архітектури, успішно здав екзамени і став студентом престижного вузу. Після закінчення Львівського політехнічного інституту у листопаді 1979 р. повернувся на Волинь і влаштувався на роботу художником-оформлювачем Луцького цеху. У травні 1981 р. тодішнє керівництво Цуманського держлісгоспу запросило здібного випускника Львівської політехніки попрацювати інженером-конструктором, а вже у грудні того ж року йому запропонували посаду виконобра будівельної дільниці Волинського обласного управління лісової господарства і лісозаготівель. З тих пір і трудиться у лісоуправлінні. Мінялися лише посади: заступник начальника відділу будівництва та ПКБ (з вересня 1992 р.), начальник відділу будівництва держоб'єднання «Волиньліс» (з серпня 1996 р.), головний спеціаліст відділу лісівих ресурсів Волинського обласного управління лісово-го господарства (з січня 2005 р.), а відтак – і новоутвореного ВОУЛМГ (з липня 2007 р.).

– За час роботи в галузі лісово-го господарства Сергій Сичук зарекомендував себе здібним висококваліфікованим фахівцем, ініціативним організатором лісопромислового

гостро-ництва, – охарактеризував його начальник Волинського ОУЛМГ Олександр Кватирко, представляючи до чергової відомої відзнаки. – Значну увагу приділяє технічному переоснащенню виробництва, ремонту та будівництву адміністративних, виробничих і житлових приміщень, інженерних споруд, її реконструкції по обласному управлінні лісово-го господарства.

– Сергій Сичук бере активну участь у громадсько-суспільному житті колективу, користується по-вагою і авторитетом серед працівників апарату управління і колективів лісогосподарських підприємств, – додає голова обласної організації Товариства лісівників України Борис Бабеляс. – Любить Україну, вміє дорожити лісівничим товариством, друзями та колегами.

– Він прекрасна людина і надійний товариш, – відгукується про колегу і його безпосередній керівник – начальник відділу лісівих ресурсів ВОУЛМГ Григорій Новосад. – Це надзвичайно висококваліфікований і досвідчений фахівець будівельної справи. А ще великого такту людина. З ним завжди комфортно і за-тишно.

Сергій Сичук нагороджувався подяками голови Державного агентства лісівих ресурсів України, почесними грамотами Волинського ОУЛМГ та Кабінету міністрів України.

Попри всю ту велику щоденну роботу, що проводить Сергій Сичук із розбудови та зміцнення інфраструктури лісово-го господарства, він ще й відповідає за життєдіяльністю лісоуправління – електро- і теплозабезпечення, водопостачання, забезпечення порядку у приміщеннях та на території, словом, за комфорт і добробут його працівників. При безпосередній участі Сергія Олексійовича тут та-ко ж зроблено чимало до-брехів – проведено ремонти та утеплення кабінетів, встановлено нові опалювальні котли, замінено стару сантехніку, оновлено меблі, так званій кабінетний «кодяг». Він і здійснює щоденний контроль за дотриманням порядку та чистоти.

А ще Сергій Олексійович любляє син, батько та дідуся. Його батько – ветеран Другої світової війни – проживає у с. Липини. Тож часто провідує його. А з улюбленою онукою любить садити ліс.

Днями Сергію Сичуку виповнилося 60! Та він повен сил і енергії, у творчій повсякденній роботі.

Такого ж цікавого і захопливого життя та любові до України і рідних зичимо йому до ста літ.

Сергій ЦЮРИЦЬ.
Фото автора.

1+1	20.15 Біллі Крістал і Бетт Мідлер у комедії «Обережно! Предки в хаті»	22.20 Свобода слова 0025 «Адреналін. Висока напруга». Художній фільм 18+	02.15 Док.проект «Війна всередині нас. Грибкові інфекції»
06.45 Інформаційно-розважальна програма «Сніданок з 1+1»	22.15 «Світ навівріт - 8»	02.05 «Код Костянтина», Серіал 16+	03.00 X/f «Топінамбури»
07.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»	23.20 Бенедикт Камбербетч в інтелектуальному бестселері «Шерлок - 2: Собаки Баскервіля» (16+)	04.20 Факти	05.10 «Рецепти щастя»
07.10 Інформаційно-розважальна програма «Сніданок з 1+1»	04.45 Прокуратор	04.45 Провокатор	05.50 «Спеція»
08.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»	ІСТВ	ІНТЕР	07.30 «Мультфільми»
08.10 Інформаційно-розважальна програма «Сніданок з 1+1»	05.30 Служба розшуку дітей	04.30 «Подробиці тижня»	08.00 «Чи знаєте ви, що...»
08.20 Інформаційно-розважальна програма «Сніданок з 1+1»	05.35 Прокуратор	06.00 Мульфільми	08.35 «Мультфільми»
09.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»	06.25 Дивитись усім!	06.20 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»	10.20 «Три сестри»
09.10 Інформаційно-розважальна програма «Сніданок з 1+1»	07.20 Факти	11.00 T/c «Ти - мое життя»	15.10 НЛО з минулого (Давні прибульці)
09.20 «Спеціальний випуск. Вечірній квартал»	07.50 Надзвичайні новини з Костянтином Сторгієм	07.15 «Ранок з ІНТЕРом»	12.00 «Орел і Решка. Шопінг»
13.00 Евген Леонов, Георгій Віцин та Святій Кімбаров у комедії «Джентльмені удачі»	08.45 Факти. Ранок	08.00 Новини	14.00 «Орел і Решка. Ювілейний»
14.50 «Вечірній квартал»	09.15 Надзвичайні новини з Костянтином Сторгієм	08.10 «Ранок з ІНТЕРом»	15.00 «Орел і решка. Навколосяття подорож»
16.45 ТСН: «Телевізійна служба новин»	10.00 Антізомбрі	09.00 Новини	16.00 «Файна Україна»
17.15 Прем'єра на «1+1». Оздікан Деніз у мелодрамі «Кохання проти долі»	10.55 Секретний фронт	10.55 «Біла імла». Художній фільм 16+	17.00 X/f «Варенка»
19.30 ТСН: «Телевізійна служба новин»	14.00 «Куля в лоб». Художній фільм 16+	11.00 «Ранок з ІНТЕРом»	18.00 «Орел і Решка. Ювілейний»
20.20 «Більше ніж правда про «Кохання проти долі»	14.45 Факти. День	12.00 «Ранок з ІНТЕРом»	19.00 «Орел і Решка. Навколосяття подорож»
21.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	15.00 «Страх. Відплаті». Художній фільм 16+	13.00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»	20.00 «Жиди меня»
22.30 «Світ навівріт - 8»	18.45 Факти. Вечір	14.00 «Ранок з ІНТЕРом»	22.00 M/f «Планета 51»
23.25 Бенедикт Камбербетч в інтелектуальному бестселері «Шерлок - 2: Собаки Баскервіля» (16+)	19.20 Надзвичайні новини з Костянтином Сторгієм	15.00 «Сонна Лошіна» (18+)	23.50 T/c «Сонна Лошіна» (18+)
24.30 «Світ навівріт - 8»	20.20 Більше ніж правда про «Кохання проти долі»	16.00 «Файна Україна»	24.00 «Загадки планети»
25.30 «Світ навівріт - 8»	21.00 Факти. Вечір	17.00 X/f «Райські яблучка»	25.30 Смертельний двобій
26.30 «Світ навівріт - 8»	21.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	18.00 «Ранок з ІНТЕРом»	03.00 «Подробиці»
27.30 «Світ навівріт - 8»	22.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	19.00 «Ранок з ІНТЕРом»	04.30 «Подробиці»
28.30 «Світ навівріт - 8»	23.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	20.00 «Ранок з ІНТЕРом»	05.00 «Подробиці»
29.30 «Світ навівріт - 8»	24.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	21.00 «Ранок з ІНТЕРом»	06.00 Ранок у великому місті
30.30 «Світ навівріт - 8»	25.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	22.00 «Ранок з ІНТЕРом»	07.00 «Розслідування»
31.30 «Світ навівріт - 8»	26.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	23.00 «Ранок з ІНТЕРом»	08.00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
32.30 «Світ навівріт - 8»	27.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	24.00 «Ранок з ІНТЕРом»	09.00 «Розслідування»
33.30 «Світ навівріт - 8»	28.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	25.00 «Ранок з ІНТЕРом»	10.00 «Розслідування»
34.30 «Світ навівріт - 8»	29.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	26.00 «Ранок з ІНТЕРом»	11.00 «Розслідування»
35.30 «Світ навівріт - 8»	30.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	27.00 «Ранок з ІНТЕРом»	12.00 «Розслідування»
36.30 «Світ навівріт - 8»	31.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	28.00 «Ранок з ІНТЕРом»	13.00 «Розслідування»
37.30 «Світ навівріт - 8»	32.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	29.00 «Ранок з ІНТЕРом»	14.00 «Розслідування»
38.30 «Світ навівріт - 8»	33.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	30.00 «Ранок з ІНТЕРом»	15.00 «Розслідування»
39.30 «Світ навівріт - 8»	34.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	31.00 «Ранок з ІНТЕРом»	16.00 «Розслідування»
40.30 «Світ навівріт - 8»	35.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	32.00 «Ранок з ІНТЕРом»	17.00 «Розслідування»
41.30 «Світ навівріт - 8»	36.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	33.00 «Ранок з ІНТЕРом»	18.00 «Розслідування»
42.30 «Світ навівріт - 8»	37.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	34.00 «Ранок з ІНТЕРом»	19.00 «Розслідування»
43.30 «Світ навівріт - 8»	38.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	35.00 «Ранок з ІНТЕРом»	20.00 «Розслідування»
44.30 «Світ навівріт - 8»	39.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	36.00 «Ранок з ІНТЕРом»	21.00 «Розслідування»
45.30 «Світ навівріт - 8»	40.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	37.00 «Ранок з ІНТЕРом»	22.00 «Розслідування»
46.30 «Світ навівріт - 8»	41.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	38.00 «Ранок з ІНТЕРом»	23.00 «Розслідування»
47.30 «Світ навівріт - 8»	42.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	39.00 «Ранок з ІНТЕРом»	24.00 «Розслідування»
48.30 «Світ навівріт - 8»	43.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	40.00 «Ранок з ІНТЕРом»	25.00 «Розслідування»
49.30 «Світ навівріт - 8»	44.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	41.00 «Ранок з ІНТЕРом»	26.00 «Розслідування»
50.30 «Світ навівріт - 8»	45.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	42.00 «Ранок з ІНТЕРом»	27.00 «Розслідування»
51.30 «Світ навівріт - 8»	46.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	43.00 «Ранок з ІНТЕРом»	28.00 «Розслідування»
52.30 «Світ навівріт - 8»	47.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	44.00 «Ранок з ІНТЕРом»	29.00 «Розслідування»
53.30 «Світ навівріт - 8»	48.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	45.00 «Ранок з ІНТЕРом»	30.00 «Розслідування»
54.30 «Світ навівріт - 8»	49.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	46.00 «Ранок з ІНТЕРом»	31.00 «Розслідування»
55.30 «Світ навівріт - 8»	50.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	47.00 «Ранок з ІНТЕРом»	32.00 «Розслідування»
56.30 «Світ навівріт - 8»	51.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	48.00 «Ранок з ІНТЕРом»	33.00 «Розслідування»
57.30 «Світ навівріт - 8»	52.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	49.00 «Ранок з ІНТЕРом»	34.00 «Розслідування»
58.30 «Світ навівріт - 8»	53.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	50.00 «Ранок з ІНТЕРом»	35.00 «Розслідування»
59.30 «Світ навівріт - 8»	54.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	51.00 «Ранок з ІНТЕРом»	36.00 «Розслідування»
60.30 «Світ навівріт - 8»	55.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	52.00 «Ранок з ІНТЕРом»	37.00 «Розслідування»
61.30 «Світ навівріт - 8»	56.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	53.00 «Ранок з ІНТЕРом»	38.00 «Розслідування»
62.30 «Світ навівріт - 8»	57.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	54.00 «Ранок з ІНТЕРом»	39.00 «Розслідування»
63.30 «Світ навівріт - 8»	58.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	55.00 «Ранок з ІНТЕРом»	40.00 «Розслідування»
64.30 «Світ навівріт - 8»	59.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	56.00 «Ранок з ІНТЕРом»	41.00 «Розслідування»
65.30 «Світ навівріт - 8»	60.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	57.00 «Ранок з ІНТЕРом»	42.00 «Розслідування»
66.30 «Світ навівріт - 8»	61.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	58.00 «Ранок з ІНТЕРом»	43.00 «Розслідування»
67.30 «Світ навівріт - 8»	62.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	59.00 «Ранок з ІНТЕРом»	44.00 «Розслідування»
68.30 «Світ навівріт - 8»	63.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	60.00 «Ранок з ІНТЕРом»	45.00 «Розслідування»
69.30 «Світ навівріт - 8»	64.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	61.00 «Ранок з ІНТЕРом»	46.00 «Розслідування»
70.30 «Світ навівріт - 8»	65.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	62.00 «Ранок з ІНТЕРом»	47.00 «Розслідування»
71.30 «Світ навівріт - 8»	66.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	63.00 «Ранок з ІНТЕРом»	48.00 «Розслідування»
72.30 «Світ навівріт - 8»	67.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	64.00 «Ранок з ІНТЕРом»	49.00 «Розслідування»
73.30 «Світ навівріт - 8»	68.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	65.00 «Ранок з ІНТЕРом»	50.00 «Розслідування»
74.30 «Світ навівріт - 8»	69.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	66.00 «Ранок з ІНТЕРом»	51.00 «Розслідування»
75.30 «Світ навівріт - 8»	70.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+	67.00 «Ранок з ІНТЕРом»	52.00 «Розслідування»
76.30 «Світ навівріт - 8»	71.20 Скетком «На трьох». Прем'єра 16+		

Міжнародні змагання зі стрибків у висоту
ДЕМЯНЮК MEMORIAL
Під егідою Львівської обласної державної адміністрації

Безкоштовні розіграші призів серед глядачів від партнерів та туроператора «Бумеранг»!

Вхід вільний!
Дивися транслювання онлайн або на телевізії
XSPORT
Більше інфо на сайті:
www.demyanyuk-memorial.lviv.ua

14.01.2017

юнацька програма з 12:00
відкриття: 16:20
початок Гран-При: жінки/чоловіки 17:00

Велотрек СКА вул. Клепарівська 39а

Стрибнули... вище голови!

•• ЛЕГКА АТЛЕТИКА

У Львові відбувся традиційний XVII Міжнародний турнір зі стрибків у висоту «Меморіал Олексія Дем'я

юка». В ньому взяли участь провідні спортсмени з європейського континенту, зокрема – з Грузії, Білорусії, Угорщини та Хорватії.

Троє юних легкоатлетів із Волині виграли призові місця і зробили серйозну заявку на участь у міжнародних змаганнях у складі юнацької збірної України.

Перший віце-президент

Федерації легкої атлетики України, луцянин Володимир Рудюк із особливим настроєм нагороджував як мінімум двох переможців змагань у стрибках у висоту, адже це були його земляки.

І дійсно: у місті Лева успішно виступили молоді волинські стрибуни, вихованці Володимира-Волинського та Нововолинського ДЮСШ.

У віковій категорії до 16 років серед юнаків першим був Сергій Поліщук із Володимира-Волинського. Із третьої спроби висотник, якому 1 лютого виповниться лише 15 років, здолав 175 см.

Першим на «Меморіалі Дем'янюка» був і Андрій Куліш. Вихованець тренера Михайла Захарченка переміг серед юніорів із результатом 190 см.

Серед дівчат віком до 16 років перемогу святкували нововолинянка Людмила Шпак, вихованка тренера Віктора Короля, 14-річна атлетка здолала планку на висоті 160 см.

Сергій ШРАМЧУК.

•• ФУТБОЛ

16 січня закінчилася міжсезонна пауза в гравців і тренерів ФК «Волинь».

Наразі президент і головний тренер Віталій Кварцяний традиційно не повідомляє ніяких подробиць про початок нового сезону. Так само доводиться зачекати й до офіційної інформації про те, хто з гравців захищатиме кольори «хрестоносців» у другій частині чемпіонату, а також – про найближчі плани підготовки колективу майстрів.

А тим часом за день до цього найближчий суперник лучан в офіційному турнірі – ПФК «Олександрія»

Як виявилося, поява В'я

чеслава Грозного мала якесь пророче значення для планів подальшої підготовки нашої команди...

До 19 січня лучани повинні пройти медогляд та тренуватимуться у Луцьку, «обживши» захід ДЮСШ. Після цього «Волинь» відправиться на збори, які до кінця місяця проходитимуть на спортивно-тренувальній базі поблизу Ужгорода, – деталізував портал «Футбол 24».

Під проводом Віталія Кварцяного будуть готовуватися майже 40 футболістів із основного, молодіжного та юніорського складів. А

от щодо одного з провідних захисників клубу – Артема Шабанова – ясності наразі немає: гравець, у якого на руках чинний до липня ц. р. контракт, у розташування команди не прибув.

Відомо, що інтереси до вихованця київського футболу раніше проявляли альчевська «Сталь» і львівські «Карпати», але очільник волинського клубу Віталій Кварцяний, як зазначили колеги з «Чемпіона», поставив неодмінну умову: хоче агент Артема Шабанова змінити прописку футболіста, нехай випла-

Вперше за 10 років

•• ВОЛЕЙБОЛ

У спортивному залі Ковельської ДЮСШ ім. Євгенії Кондратовича вперше за останні 10 років пройшов турнір із волейболу серед жінок.

У змаганнях взяли участь чотири команди: дві з Ковеля – «Реал-Авто» та «Ковельчанка», та по одній – з волинського Любешова і львівського Червонограда.

Перемогу здобули господарі змагань – спортсменки «Ковельчанки», друге місце посіли дівчата з «Реал-Авто» (вихованки тренерів Едуарда Фреймана та Тетяни Максимчук), третіми стали гості з Любешова і четвертими – представниці Червонограда.

Головний суддя турніру Едуард Фрейман особливо подякував організаторам за належну організацію турніру та нагороди призерам. А красним гравцем названо Валерію Вавринюк із «Ковельчанки».

Змагання, до речі, відбулися завдяки начальнику відділу молоді, фізичної культури та спорту Ковельської міськради Ігорю Семенюку та спонсору – компанії «Реал Авто».

Світлана КОМА.

На фото Едуарда ФРЕЙМАНА: переможець турніру – «Ковельчанка».

Роман УСТИМЧУК.

На фото прес-служби ПФК «Олександрія»: В'ячеслав Грозний зустрів у турецькому аеропорті Володимира Шарана.

Загадкова підготовка

•• ВІЛЬНА БОРОТЬБА

Вони зійдуться в двобої лише за однієї умови: якщо одна схудне, а друга поправиться... В усіх інших варіантах представниці міст-побратимів Ковеля і Холма на Олімпійських іграх в Токіо можуть зустрітися лише як по-други.

Насамперед, про нашу землячку Юлію Ткач (дівоче прізвище – Остапчук). Ковельчанка почала займатися вільною боротьбою у відомого наставника Анатолія Мілехіна. З 2001 р., коли остаточно стала на спортивну стезу, дорослала до звання «Заслужений майстер спорту». Нині представляє львівський клуб «Динамо», але в заліковому розряді продовжує приносити бали рідній Волині. З-поміж найбільших досягнень останнього періоду – участь в Олімпійських іграх 2008, 2012 і 2016 рр., найвище досягнення – 7 місце).

У 2014 р. на Чемпіонаті світу в ваговій категорії до 63 кг вона виграла золоту медаль, у 2015-ому – бронзову. На змаганнях контин-

ентального рівня позатурнік Юлія Анатоліївна виборола бронзову нагороду, а торік – срібну.

У 2015-ому на перших Європейських іграх наша землячка піднялася на другу сходинку п'єдесталу пошани. Цікаво, що таку ж нагороду, але в категорії 44 кг, у Баку виборола І Катажина Кравчук – спортсменка, про яку є сенсі розповісти докладніше!

По саме в сусідньому м. Холм Люблинського воєводства Республіки Польща за клуб «Cement-Gryf Chełm» («Цемент-Гриф Хелм») уже не один рік на змаганнях загальнодержавного рівня та міжнародній арені виступає ще одна майстриня вільної боротьби – Катажина Кравчук. Саме вона стала однією з лише двох польських представників цього виду спорту, які торік отримали право виступів на Олімпіаді в Ріо-де-Жанейро. І хоча дебют для Катажини Кравчук склався не зовсім вдали (вона зійшла з дистанції задовго до боротьби за медаль), на початку січня спортсменка однозначно заявила: після нетривалого відпочинку знову візьметься за напруженну роботу в міжолімпійському циклі і таки порадує земляків медаллю найвищого гатунку!

Вихованка тренерів Даруїша Кашарського та Ігоря Лобаша виборювала путівку в Бразилію в напруженій боротьбі.

Визначальним став турнір у Сербії, де молода поллячка подолала опір усіх

суперниць. У ваговій категорії до 53 кг у фіналі з результатом 10:1 виграла в німкені Нінель Геммер. А до цього довела свою перевагу над болгаркою Вілена Дудовою, в четвертьфіналі поклада на обидві лопатки росіянку, віце-чемпіонку світу Ірину Ологонову, і в півфіналі не залишила жодних шансів італійці Франчесці Морі – 11:1.

Почала займатися

спортом Катажина Кравчук в Мазурському спортклубі «Olów Ryp» («Свинцевий ринок»), потім в 11-річному віці виступила в Спортклуб «Спілки технічних шкіл Хелма» («Zespol Szkoł Technicznych w Chełmie»). А потім виступила в клуб Cement-Gryf Chełm» («Цемент-Гриф Хелм»), за який виступає й досі.

До речі, в історії олімпійського спорту сусіднього повіту є й кілька інших прикладів виступів холмських атлетів на змаганнях найвищого рівня. Як зауважили журналісти з газети «Kurier Lubelski», в 1988 р. в Сеулі Анджей Граб виграв срібну медаль. У наступних трьох Олімпіадах повіт представляв Даріуш Яблонський, але без нагород. Так само в Афінах виступав Радослав Трусковський, а в Атланті – П'єтро Яблонський.

Гордиться міст-побратимом Ковеля і своїм колишнім мером – Кшиштофом Грабчуком у молоді роках був суддею міжнародної категорії і обслуговував поєдинки кількох Олімпіад поспіль...

Щодо Волині, то, чесно кажучи, автор цих рядків не може назвати прізвища жодного міського голови чи керівника обласного або районного рівня, який би в минулому всерйоз і професійно займався спортом вищих досягнень і завойовував на міжнародних змаганнях хоч якусь медаль. Неможливо нічого позитивного в цьому сенсі пригадати і з історії турнірів республіканського чи всесоюзного рівня...

Та і найвищі нагороди за всю олімпійську історію нашої області виборювали лише 3 спортсмени. Початок поклада веславальниця Неллі Тараканова, яка на Олімпіаді в Монреалі в 1976 р. на дистанції 1000 м. в академічному веславанні разом із подругами виграла срібну медаль.

Володимир Татарчук із

Володимира-Волинського

в складі збірної ССР

з футболу в Сеулі в 1988 р.

здобув золоту медаль.

А дзюдоїст Руслан Машуренко в 2000 р. в австралийському Сіднеї виборов бронзову нагороду.

Щодо представників області повоєнного періоду

на найголовніших змаганнях планетарного рівня, то

першим був у 1960 р. легкоатлет Олександр Мартинюк.

У складі збірної

ССР виступив на Іграх у Римі і на в заборгові на 5000 м фінішував дев'ятим.

Як би там не було, але

жити однією історією – не зовсім правильно. Тож, не забуваючи про досягнення попередників, будемо спо-

діватися, що ковельчанка і динамівка Юлія Ткач (Остапчук) і чинний військовослужбовець Військово-Повітряних сил Польщі Катажина Кравчук із Хелма таки зустрінуться в 2020 р. у Токіо на Іграх XXXII Олімпіади. І якщо не в очному поєдинку (суттєво різнятися вагові категорії), то хоча б поза межами татамі.

В усіхмому випадку, торік вони мали реальний шанс поспілкуватися тет-а-тет на Відкритому чемпіонаті Польщі, де наша землячка виграла золоту медаль...

Світлана КОМА.

На фото з відкритих джерел, і газети «Kurier Lubelski»: символ Олімпіади в Токіо; Юлія Ткач (Остапчук); Катажина Кравчук отримує відзнаку кращої спортсменки року.

... ПОДІЯ

Проект документально-го фільму «Заміновані вірністю» став одним із переможців 9-го конкур-сного відбору кінопро-ектів Держкіно та отри-мав державне фінансо-влення у розмірі понад 1 млн 300 тис. грн. У стріч-ці розповідатиметься і про Руслана Хамраєва – бійця-добровольця ле-гендарного батальйону «Айдар», який не вийшов із бою, намагаючись виз-волити з полону Надію Савченко і її групу...

Упродовж всього часу на лінії фронту в собаки Баді змінилося троє бойо-вих побратимів і справжніх друзів: на превеликий жаль, усі троє геройно за-гинули в боях. Після кожної втрати вівчарка переходила із рук в руки до нового напарника. Що це –

страшний фатальний збіг? А, може, в умовах війни це просто цинічне закономір-не явище? Але скоріше так, що навчена на пошук мін, собака-сапер щора-зу своїм професійним

«нюхом» знаходить собі у напарники добровольців, «замінованих» просто таки вибуховим патротизмом та несамовитою відданістю, які щоразу вели їх до небезпеки...

Серед них був і лучанин Рустам Хамраєв...

Наразі за державної під-тримки фільм знімається міжнародним продюсерським центром «Фор-Пост». Продюсер – Олександр Дріз, режисер – Юрій Ткаченко, оператори – Ігор Романов, Єгор Бон-даренко, виконавчий про-дюсер – Світлана Коробченко.

Приблизна дата виходу фільму – липень 2017 р.

То що ж побачить український і закордонний глядач у «Замінованих вірністю»?

Це буде повнометражний документальний фільм, який оповідає драматичну історію про фронтову вівчарку Баді та її

бойових побратимів – перших добровольців війни на Сході України. Що таке добровольча вірність, чим вона така страшна для ворога-окупанта та незручна для влади? З чого складається її «вибухонебезпечна суміш»? У цій розповіді нам допоможе з'ясувати наш провідник – фронтовий собака, який найкраще розуміється і на відданості, і на самозреченій службі.

На війні Баді була з перших днів. Сьогодні історія про її долю вже подібно ле-генді ходить серед айда-рівців, про неї чув майже кожен із них. Що з того правда, мабуть, знає лише саме Баді, адже з початку війни загинуло так

багато людей, багато свід-чень яких уже втрачено на-зважди.

Щоб відновити у пам'яті українців події дворічної давності та зберегти цю істо-рію для нащадків, автори фільму хочуть розказати «легенду» Баді у тому вигля-ді, в якому вона існує сьо-годні... Але для цього твор-ці документального кіно повинні відвідати, насамперед, родини полеглих Героїв.

Перший господар-по-братьим Баді – це Рустам Хамраєв, перший «200-ий» добровольчого батальйону «Айдар», а загинув він у бою за визволення з поло-ну Надії Савченко та її групи ще в 2014-ому.

(Закінчення на 14-й стор.)

На фото та спільноти «Заміновані вірністю»: вівчарка Баді.

... ВТРАТА

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

«Я тебе на Донбас не посылав»?!

Скоро – друга річниця від офіційного початку т.зв. «Антiterористичної операції», яка давно має озна-ки повномасштабної війни з російськими окупантами. За цей час понад 200 волинян заплатили своїм життям у боротьбі за терри-торіальну цілісність Украї-ни. Але все везуть і везуть із Донбасу бездиханні тіла наших земляків під прифом «Вантаж 200»... і не видно кінця-краю кривавій м'якорубці, закінчили яку перемогою було обіцяно за 2 тижні ще влітку 2014-го...

І якщо вже майже рік війська на Донбасі закля-кли в точці, яка називається «ні миру, ні війни», якщо в світі відбувається карди-нальне переосмислення військових доктрин та зміна критеріїв оцінки визначення союзницької допомоги, то, вочевидь, настає момент, коли треба не тільки схиляти голови перед пам'ятю все нових і нових волинян, які полягли як Герої в боях із вишколеними кремлів-ськими агресорами. І не лише ставати на коліна, зу-стрічаючи домовини з їхніми тілами... Пора й у за-

конний спосіб примушувати тих, від кого залежить ух-валення стратегічних для захисту країни рішень, діяти в нових обставинах про-фесійно, адекватно і з ко-ристю для українського на-роду та держави.

Цими святковими днями на Волинь привезли один за одним ще двох убитих молодих хлопців. Обидва полягли в бою внаслідок обстрілу наших позицій во-режими військами в пе-ріод, який за «Мінськими угодами» мав відбуватися без жодного пострілу...

14 січня в с. Гірка Полон-ка Луцького р-ну попро-щалися з юним Ігорем Клімюком. Його призвали в армію в 2015-му. Ще пов-ністю не відбув термін строкової служби, як підписав професійний конт-ракт. І за короткий час опи-нівся на передовій лінії фронту. Служив гранатометником у першому батальйоні 24-ої Окремої ме-ханізованої Бердичівської Залізної бригади ім. Князя Данила Галицького.

10 січня під час чергово-го обстрілу наших позицій із важкого озброєння оско-лок ворожого снаряду влуч-чив солдатів в голову. Ігор Клімюк загинув там, де й зазнав смертельного по-ранення...

А далі все відбулося за звичним сценарієм. Во-лонтери і родичі взяли на себе всі клопоти зі споря-дженням траурного корте-жу з Донбасу на Волинь. У Гіркій Полонці люди зустрі-чали солдата, стоячи на колінах. Потім відбувся чин похорону. Й Ігор Клімюк назавжди поповнив лави «Небесного батальйону» з Волині, бійці якого так і не вийшли із бою...

Буквально наступного дня, 15 січня, зі східного боку в'їду в Луцьк транзитом із Донбасу прибула ще одна колона з «вантажем 200». Цього разу від Станіці Луганської доставили домовину з тілом 22-річного Богдана Корнелюка. Його в ніч із 11 на 12 січня прицільним пострілом убив ворожий снайпер...

Незважаючи на темну пору доби, автомобілі про-довжили рух до Міста шах-тарів, де, як і в випадку з Ігорем Клімюком, нововолинського Героя зустрічали земляки, волонтери, деякі депутати міськради та представники інших органів місцевої влади... До честі місцевого військового комісара Олександра Плужника, він також при-був віддати останню шану бездиханному фронтови-кові... Труна з тілом Героя переночувала в Низкини-чівському монастирі, а потім випускника одного з нововолинських ПТУ прове-ли в останню путь.

Шо в світі відбуваються близькавичні і незворотні зміни, показують й інші по-дії останнього періоду. Франція, Італія і Німеччина заговорили про створення єдиного командування власними національними Збройними силами, які будуть здатні швидко та якісно захистити Західну Європу від можливого вторгнення російського окупанта.

Польща аплодує при-буттю першого контингенту американських танкіс-тів, яких розквартирюють, щоправда, не біля східно-го кордону, а в центральній і західній частинах су-сідньої країни.

Новообраний Прези-дент США Дональд Трамп за кілька днів до офіційного вступу на посаду зу-стрівся з британськими і німецькими журналис-тами, яким сказав як міні-мум 2 ключових тези.

По-перше, він вітає вихід Великої Британії з ЄС, бо вважає цю бюрократичну структуру нездатною захи-стити стратегічні інтереси континенту перед лицем навали незаконних мігран-тів та російського вплivу, який тільки посилюється. По-друге, президент-ре-спубліканець скептично ставиться до НАТО, бо вва-жає Альянс застарілою і неповороткою структурою, котру, крім усього іншого, фінансують хіба що США, тоді як інші учасники намагаються лише скова-

тися під її оборонною па-расолькою...

Все це говорить про те, що Україна повинна нега-йно і ефективно зміню-вати свою внутрішню та зовнішню політику та за-стосовувати для перемож-ного закінчення війни на Донбасі і повернення Кри-му інші, дієвіші механізми.

Інакше день за днем на фронті розриватимуться снаряди і свистітимуть куля. І щомісят падатимуть уби-тими наші хлопці, щедро поливаючи рідну землю своєю кров'ю...

Єдине, що допоможе вистояти – це тверде розуміння, що кожна втрага – не даремна. І що кожен «вантаж 200» зустрічачи-тим, насамперед, пред-ставники влади, яка несе повну відповідальність за стан справ у країні. Хоча б для того, щоб потім (як піс-ля війни в Афганістані) ні-який чергівий чиновничок

не сказав: «Я тебе на Дон-бас не посилаєв...

Вранці 11 січня 2017 р. Богдан Корнелюк поділився з користувачами со-цмережі такими рядками Ліни Костенко:

«Нам треба жити кожним днем,
Не ждать омріяної дати.
Горіть сьогоднішнім
вогнем,
Бо «потім» може
їти не настать...»

Роман УСТИМЧУК.

На фото з відкритих джерел, Агенції «Волинські новини», порталу «Буг» і газети «Dziennik.pl»: у Гір-кій Полонці зустрічають Ігоря Клімюка; труна з тілом юного солдата в рі-дному селі; щойно Героя доставили в Нововолинськ; таким був Богдан Корнелюк; американські танки прибули в Польщу.

•• ОБЕРЕЖНО: ІСТОРІЯ!

60 років тому наша область знову зазнала масової міграції населення. Згідно зі сталінською доктриною створення країн із однонаціональним складом населення, звідси «пропонувалося» вихід етнічним чехам і словакам, а на прадівську землю заманювали емігрантів із Латинської Америки та ЧССР...

На превеликий жаль, час і безпам'ятство зробили свою чорну справу: зараз уже мало хто згадує про переселенців кінця 1956-го і початку 1957-го... Навіть їхні діти та онуки мало що знають, не кажучи вже про громаду чи владу, яка нео управляє...

В загалі, масова міграція для Волині стала визначальною ще в період Першої світової війни, яка розділила область фактично навпіл. З одного боку були позиції кайзерівських і австро-угорських військ, із іншого – окопи російської імператорської армії. Бойові підрозділи потребували достатньої території для розквартирування передових та тилових підрозділів, і це стало першою причиною евакуації волинян. Другою, не менш важливою обставиною, стала шпигуноманія: ворогуючі армії поголовно підозрювали місцеве населення в лояльності до противника, а тому залишки використовували тактику «випаленої землі», коли будівлі мирних волинян використовувалися для

цілей війни, а самі власники депортувалися або вглиб Російської імперії, або в Німеччину чи Австро-Угорщину.

Не всім довелося повернутися додому, а неподалік Відня й досі існує поселення, засноване 100 років тому вихідцями з Волині. Їхні нащадки стали такими собі «волинськими австрійцями»...

Друга Річ Посполита (1921-1939 рр.) теж не принесла особливого добропуту нашим людям. Чи не основною причиною були тодішні польські закони, які дозволяли полякам купувати землю в українців, а от представникам корінного народу щось придбати в поляка – забороняли...

Красномовний приклад – розпродаж за борги власника Польським земельним банком у 1927-1932 рр. наділів панського маєтку в смт Колки Маневичского р-ну. Оскільки пропонувалися ділянки від 5 до 17 га, то, цілком зрозуміло, що фактично ніхто з місцевих поліщуків не міг придбати юдиного «моргу» землі. Відтак, 546 га між собою розділили лише 79 власників із Колок, Острови, Рудників, Старосілля, Лисища, Домбрового, Рудні, Крисівки...

Натомість ціла вербувальна мережа агітувала безземельних та бідних людей їхати на заробітки в

країни Північної і Латинської Америки. Хто вирушив у США чи Канаду, той, як правило, вже не повернувся (все-таки, комфортні умови життя та праці і можливість реалізувати себе далися визнаки, і в Канаді міністрів-українців зараз чи не стільки ж, скільки їх у Києві!).

А от в Аргентині, Парагваї, Колумбії, Мексиці, де осіла не одна тисяча наших співвітчизників, реалії були зовсім іншими...

Хто зна, як би все відбувалося після закінчення Другої світової війни, якби не сталінська ідея повністю покінчила з наявністю в Західній Україні представників інших етносів (крім росіян, білорусів та інших народів ССРР). Оскільки кожен із них на випадок початку Третьої світової розглядався як потенційний «агент імперіалізму», то, на думку Кремля, набагато краще було б превентивно «зачистити» від них західні землі Союзу. Натомість звозили етнічних українців із числа колишніх емігрантів: після війни робочих рук катастрофічно не вистачало...

Як і в 1940-ому, коли на Захід потягнулися кавалькади переселенців із числа німців, замість яких зі східних територій тодішнього третього рейху сюди транспортували українців, як у 1944-1947 рр. проводили «обмін» населенням із Польщею, так і 60 років тому Москва наказала «з розпростертими обіймами» приймати в УРСР переселенців із Чехословаччини та Америки.

Але від самих перших реемігрантів все пішло не так, як планували більшовики. Виявилося, що сюди їдуть хоч і українці за національністю, але люди зовсім із іншою психологією, ніж «гомо советікус»!

Ось я про це доповідав 27 листопада 1956 р. у секретній депеші на ім'я секретаря ЦК Олександра Кириченка тодішній перший секретар обкому КПСС Іван Грушецький про переселенців за-за океану:

«Станом на 20 листопада 1956 р. в області проживає 372 родини та одиночок із числа реемігрантів і репатріюваних, загальна кількість складає 1144 чоловік, із яких працездатних – 756, дітей до 16 років – 274, престарілих – 144».

Розселили їх за доволі дивним принципом: у Луцьку було 97 сімей, в Нововолинську та Іваничах – 69, у Володимири-Волинському – 58, у Ковелі – 23. Лише 125 родин та одиночок потрапили в колгоспне 2161 особа.

Ще більше корінних волинян «клюнули» на відкуп радянської пропаганди в тодішній Чехословаччині, тож на початок 1957 р. в області опинилося 469 родин загальною кількістю 2161 особа. І всі вони – ті, хто ковтнув повітря «загиваючого капіталізму» – пересвідчилися, що тут зовсім інший світ, де вони нікому не потрібні як громадяни, а розглядаються лише як примітивна робоча сила! Про що казати, коли з тисяч переселенців лише 1 особа змогла вступити у вищий навчальний заклад?

«Окремі представники радянських посольств і консульств в Аргентині, Бразилії, Канаді та інших країнах, які ведуть роботу з рееміграції, не враховують конкретних умов Волинської обл. і часто обіцяють їм більше, ніж наші можливості, що потім викликає в репатріантів невдовolenня і нездорові настрої», – доповідав Іван Грушецький.

Наприклад, сім'я громадянина Харчука, яка проживала в Аргентині, мала 60 га землі, трактор, комбайн, вантажну машину і жила головним чином не за рахунок власної праці, а прибутків від ферми. Зараз він оселився в Берестечківському районі і працює в колгоспі... Родини громадян Ярмолюка, Худича, Павлюка за кордоном теж були власниками підприємств, ферм, від яких вони мали певні прибутки. В наших умовах вони не можуть мати таких прибутків, а повинні жити за рахунок своєї праці. Тому вони не задоволені своїм працевлаштуванням і заявляють, що у Волинській обл. не виконують обіцянок, які дав консул».

Те, з чим змирилися вже «косвічені» волиняни, викликало як мінімум здивування в реемігрантів. Наприклад, кабальні умови праці в колгоспах. Масове направлення на будівництво шахт у Нововолинську... А ще – відмова держави платити пенсії людям, віком за 60 років: чиновники вимагали довідки про наявність... трудового стажу в ССР, якого, зрозуміло, в переселенців не було й бути не могло!

Дійшло до того, що 26 вересня 1956 р. ЦК Компартії України ухвалив нарешті постанову «Про серйозні недоліки в справі прийому, трудового і побутового облаштування радянських громадян, які повертаються з-за кордону в

Українську РСР на постійне місце проживання».

Характерним у цьому сенсі є приклад уродженця с. Секунь Старовижівського р-ну Опанаса Кравчука, який поїхав в Аргентину з Волині далекого 1937 р., забравши з собою трирічного Юхима. Спочатку родина мешкала в парагвайській колонії Фармс, потім перебралася в столицю Аргентини – Буенос-Айрес.

Українську РСР на постійне місце проживання». Характерним у цьому сенсі є приклад уродженця с. Секунь Старовижівського р-ну Опанаса Кравчука, який поїхав в Аргентину з Волині далекого 1937 р., забравши з собою трирічного Юхима. Спочатку родина мешкала в парагвайській колонії Фармс, потім перебралася в столицю Аргентини – Буенос-Айрес.

Власне, він помер, так і не дочекавшись обіцяної нової квартири.

Помирає й будь-яка згадка про тих корінних волинян із числа представників інших народів, яких вивезли за межі рідної землі. І якщо Польща системно закарбовує свою колишню присутність тут різноманітними культурно-історичними заходами та споруджує пам'ятники й обеліски, то та ж Чехія, наприклад, забула про свою волинську старінку. Відтак, у тому ж с. Милуші Луцького р-ну старе чеське кладовище перетворилось на чагарник...

Володимир ДANIЛЮК.

На фото Романа УСТИМЧУКА, Миколи ЗНЧУКА і з архіву: монумент шахтарям Нововолинська, серед яких як мінімум сotя були з Аргентини; «вождь» дивився на обком, звідки доповідали у ЦК про долю репатріантів; секретар обкому Іван Грушецький (передостанній справа) із делегацією польських «комуністичних побратимів» у 1958 р. на сільгospivstvatsi в Луцьку; під час реєстрації шлюбу у Буенос-Айресі Юхим Кравчик і його дружина Надія Коршун...

… ДІАЛОГ

На запитання відповідає
Міністр юстиції України
Павло Петренко

«Шановний Павле Дми-
трович! Ми з моїм чо-
ловіком проживаємо разом
вже більше 7 років, але до цих пір так і не узаконили
своїх відносин. Однак всюди, як доказ того, що ми живемо однією
сім'єю, вимагають штамп у паспорті або довідку з
РАЦСу. Порадьте, будь-ла-
ска, чи можна якось в
рамках закону довести,
що я з чоловіком є однією
сім'єю», — запитує жителька
Луцького р-ну **Віталіна
Семерей.**

Із прийняттям чинного
Сімейного кодексу було
закріплено рівні права чо-
ловіка та жінки, які прожи-
вають у незареєстровано-
му шлюбі, зокрема на
придане майно в період
цього шлюбу, а у Цивільно-
му кодексі — право на

спадщину.
Відповідно до чинного
законодавства називається
сім'єю можуть люди, які
спільно проживають, пов'я-

Заочна приймальна міністра

зані спільним побутом, а
також мають взаємні пра-
ва та обов'язки.

Встановлення факту
проживання однієї сім'єю
чоловіка та жінки без шлю-
бу може бути здійснене
судом в порядку окремого
провадження. При цьому, згідно з роз'ясnenнями
Верховного суду України
суд вправі розглядати такі
справи за наступних умов:
має місце спільне прожи-
вання чоловіка та жінки од-
нією сім'єю впродовж не
менше п'яти років; метою
встановлення факту є
розгляд спільно набутого
майна чи спадкування за
законом.

Заява про встановлення
факту проживання однією
сім'єю подається до суду
першої інстанції за міс-
цем проживання. Судовий
збрі для цієї категорії
справ становить 20% від
розміру мінімальної зар-
плати.

До заяви про встанов-
лення факту проживання
однією сім'єю додаються

документи та докази того,
що між заявником та ін-
шою особою мали місце
фактичні шлюбні стосу-
ники.

Доказами, які під-
тверджують наявність тако-
го факту можуть бути сві-
доцтва про народження
дітей, де вписано обох
батьків, довідки з місця
проживання, слова свідків,
виписки з погосподарських
домових книг про реєстрацію чи вселення,
заяви, анкети, квитанції, за-
повіти, ділове та особисте
листування, з якого випливає,
що «подружжя» вва-
жає себе чоловіком та
дружиною.

З іншого боку, доказа-
ми, які свідчать про спіль-
не ведення господарства
можуть стати спільна
сплата рахунків, оформле-
ння кредитів, докази
про спільне придбання
майна як рухомого, так і
нерухомого (чеки, квитан-
ції, свідоцтва про право
власності), довідки житло-
вих організацій, сільських

рад про спільне прожи-
вання та ведення госпо-
дарства.

У рішенні суду зазнача-
ються відомості про вста-
новленім судом факт
проживання однією сім'єю
чоловіка та жінки без шлю-
бу, мету його встановлен-
ня, а також докази, на під-
ставі яких суд установив
цей факт.

Оскільки даний процес
вимагає чіткого розуміння
всіх деталей ситуації,
закликаю Вас звернутися
до одного з центрів чи
бюро правової допомоги,
де наші спеціалісти більш
детально розберуться у
Вашій ситуації. Дізнатися,
де розташовані най-
ближчий пункт допомоги
можна на сайті Мін'юсту
або за телефоном гарячої
лінії **0(800) 213-103.**

Від себе особисто хочу
порадити парам, які про-
живають разом достатньо
часу і відчувають себе
повноцінною сім'єю, все ж
узаконити свої відносини.

Тим більше, що нині цей
процес не вимагає знач-
них затрат часу та нервів,
адже ми запустили сайт
онлайн послуг у сфері
РАЦС за адресою <http://dracs.minjust.gov.ua/>. Тут
ви можете подати заявку
на «розпис», обравши
місце та час церемонії.

Окрім того, у Києві,
Львові, Одесі, Херсоні,
Северодонецьку та Маріупо-
лі діє наш пілотний про-
ект «Шлюб за добу».

Згідно з розпоряджен-
ням Уряду №1068 від 28
грудня 2016 року «Про внес-
нення зміни до пункту 1
розворядження Кабінету
Міністрів України від 13 лип-
ня 2016 року № 502», розширено
пілотний проект
щодо спрощеної проце-
дури реєстрації шлюбу на
Вінницю, Дніпро, Луцьк,
Миколаїв, Кам'я-
нець-Подільський, Рівне,
Житомир і Харків.

Тож українці з усіх ре-
гіонів можуть одружитися в
цих містах фактично у
день подачі заяви.

… МАРШРУТ

Виправили
обласних
начальників

На сесії Луцької міської
ради прийнято рішення
про дозвіл проїзду ав-
тобусів приміського
маршруту №251 «Під-
гайці — Зaborоль» по
вул. Богдана Хмель-
ницького, Парковій та
проспекту Волі. Таким
чином враховано нео-
дноразові звернення
мешканців приміських
сіл, які працюють в об-
ласному центрі.

Заступник міського го-
лова Сергій Григоренко
пояснив, що на заміну
міського автобусного
маршруту №30 відпові-
дний структурний підрозділ
облдержадміністрації
започаткував новий —
№251 сполученням «Під-
гайці-Зaborоль», який за-
безпечує доїзд до Цен-
трального ринку і минає
пр-т Волі, їдучи по вул. Глу-
шець.

Однак мешканці сіл
Підгайці та Зaborоль зви-
кли добиратися до місць
роботи центральним про-
спектом Луцька, тому ново-
введення, запровадже-
не облдержадміністрацією,
викликало безліч звер-
нень та скарг.

«З метою збереження
якості транспортних по-
слуг, що надавались рані-
ше, та приведення марш-
рутної мережі у відпові-
дність до повноважень, ви-
значених Законом України
«Про автомобільний
транспорт», і було підго-
товлено проект зміни
маршруту руху рейсу
№251, — зазначає
прес-служба Луцької
міськради.

Сергій Григоренко, ком-
ентуючи цей факт, наго-
losив, що в перспективі
планується створення тро-
лейбусного маршруту до с. Підгайці, що значно по-
крашить транспортне
сполучення за цим напрямком.

Наш кор.

… КРИМІНАЛ

Пограбування
на 25 тисяч

У селі Літогоща Рожи-
щенського району не-
відомі обікрали 34-річ-
ного підприємця. Зло-
вмисники зірвали замок
із вхідних дверей його
складу й викрали дви-
гун до автомобіля і 200
кг металевих кутників.
Сума завданіх матері-
альних збитків складає
25 тис. грн.

Потерпілій одразу ж
звернувся до Рожищен-
ського відділу поліції, — по-
відомляє прес-служба
ГУНП у Волинській облас-
ті.

Проведеними заходами
 правоохоронці опера-
тивно встановили, що
крадіжку сколи раніше
судимі мешканці сусід-
нього села, 29 та 20 ро-
ків. Викрадені речі вилу-
чили та повернули влас-
нику.

Відомості поліція вве-
сла до Журналу єдиного
обліку заяв та повідо-
млень про кримінальні
правопорушення та інші
події. Вирішується питан-
ня щодо відкриття крими-
нального провадження за
ст. 185 (Крадіжка) Крими-
нального кодексу України.

Розслідування триває.

Наш кор.

«Кактус» і «Миша» генерала Матіоса

Хто підсунув пройдисвіта в помічники-
консультанти народного депутата?

… ХТО Б ПОДУМАВ?

**Генерал-лейтенант
юстиції Анатолій Матіос** на початку року за-
кликав «просинатися
всіх борців із корупці-
єю». Підстава — більш
ніж вагома: військова
прокуратура Львів-
ського гарнізону на
підставі матеріалів та
спільно з Управлінням
захисту економіки у
Львівській області АЗЕ
Національної поліції за-
тримала «на гарячому»
за вимагання та отри-
мання хабара в розмірі
140 тис. грн. помічни-
ка-консультанта на-
родного депутата з
Луцька від фракції
«Народний фронт»
Юрія Савчука.

Наш земляк-парламен-
тар одразу заявив, що Пе-
тер Яремчук лише кілька
днів перед затриманням
подав документи на отри-
мання посвідчення помі-
чника-консультанта і проход-
ив випробувальний тер-
мін...

За версією Анатолія Ма-
тіоса, події розвивалися
так:

«Хабара помічник нар-
депа вимагав від приват-
ного підприємця за не-
створення перешкод при
будівництві багатоквартир-
ного житлового будинку
для того, щоб не направля-
ти депутатських запитів до
правоохоронних та кон-
тролюючих органів. Поліч-
ника нардепа затримано
у порядку ст. 208 КПК України.

Хабар виявлений та
вилучений у повному обся-
зі під час проведення огля-
ду місця події.

«Зустрілися вночі, біля
бару в одному зі спальніх
районів. До цього помічник
народного депутата пові-
домив місцевому підприє-
мцю, що до нього зверну-
лася громадська організа-
ція з пропозицією прове-
сти перевірку можливих
порушень під час спору-
дження житлових будинків.
Помічник повідомив, що він
може це звернення не пе-
редавати народному де-
путатові і не ініціювати де-
путатські звернення з вимо-
гою здійснити перевірку
правоохоронними та кон-
тролюючими органами», —
демонстрували «Подро-
бності» з посиланням на
військового прокурора

«Про це затримання я
дізнався сьогодні вранці.
Петро Яремчук був прийня-
тий за постійній основі як помі-
чники-консультанти в Юрія
Савчука оформлені 4 осо-
би. На громадських заса-
дах — 15, в тому числі і як
мінімум троє волинян.

помічником на громад-
ських засадах.. Навіть не
дивуюся, що його затри-
мали за якісні неправомір-
ні дії, бо мені вистачило
двох місяців, щоб зрозумі-
ти: ця людина — повний
пройдисвіт.

Причиною звільнення стали
одні з його про-
позиції брати участь у якихось
схемах з кадрових
призначень, у якихось
контрактах. Звичайно, це
мене обурило, — його звіль-
нили», — розповів порталу
«Фраза» Олег Мусій.

Що ж, не всі такі мудрі,
як екс-нардеп і міністр
охорони здоров'я України.
Бо в дружях Петра Яремчу-
ка в одній із соцмереж є
чимало відомих на Волині
політків...

Підсумовуючи результати
спецоперації щодо Петра
Яремчука, Головний військовий прокурор Анатолій
Матіос дозволив собі
ще й пожартувати:

«Резюме одне: проїв/
проплив помічник нардепа
на свята всії свої стат-
ки — хоч і коловся «как-
тус», а миша все одно
іого зжерла».

Як події розвиватимуться
далі, покаже найближче
майбутнє.

Сергій ШРАМЧУК.
На фото Анатолія МА-
ТИОСА: Петро Яремчук на
персональній сторінці в
соцмережах; під час за-
тримання підозрюваного у
вимаганні та отримання
140 тис. грн.

... ЗАЛІЗНИЦЯ

Потяг на Холм

Скасований «Укрзалізницєю» як нерентабельний дизельпоїзд сполученням «Ковель-Холм» може відродитися найближчим часом.

Директор із пасажирських перевезень та сервісу «Укрзалізниці» Ігор Романків повідомив, що «найближча перспектива – потяг до Холма Люблинського воєводства РП, де є колія українського стандарту шириною 1520 мм».

Про точний термін реалізації проекту та можливувартість квитків наразі не повідомляється.

Але якщо проект запрацює на повну потужність, то це значно розвантажить автомобільний пункт пропуску «Ягодин-Дорогуськ» від масового напливу власників «Карток малого прикордонного руху» з числа мешканців волинських міст і сіл, що знаходяться до 30 км від кордону.

Світлана КОМА.

... ВІНШУВАННЯ

Колядки і щедрівки

Різдвяними колядками та щедрівками працівників Старовижівської районної держадміністрації привітали учасники народного аматорського хору ветеранів війни і праці «Надвечір'я», фольклорного ансамблю «Віжківчани» районного Будинку культури, ветерани.

У віншуваннях колядники побажали членам колективу органу виконавчої влади миру, міцного здоров'я, добробуту, благополуччя, сімейних гараздів, успіхів у роботі на благо району та нашої ненки-України, – деталізує прес-служба районної держадміністрації.

У відповідь аматори отримали щірі овациї глядачів, слова вдячності та подарунок від керівництва району.

Вл. інф.

... МАРОДЕРСТВО

Начальника полігону однієї з військових частин, що дислокується на Волині, затримала за хабарництво Служба безпеки України спільно з військовою прокуратурою та поліцією. У час, коли вся країна напружує останні зусилля для перемоги у війні з російсько-терористичними окупантами на Донбасі, цей «тиловий щур» налагодив цілу систему збуту деревини та нищення лісу, який мав охороняти.

Суть злочинної діяльності капітана була простою: він систематично вимагав гроши у ділків за незаконний дозвіл на вирубку лісу на вірений території.

«Правоохоронці затримали здирника на робочому місці під час одержання чергової частини хабара у розмірі 10 тис. грн. Раніше оперативники спецслужби задокументували ще 2 факти отримання ним неправомірної вигоди», – деталізувала керівник прес-служби УСБУ у Волинській області.

Відтак, розпочато кримінальне провадження за ч. 3 ст. 368 Кримінального кодексу України. Тривають слідчі дії. Вони, вочевидь, допоможуть з'ясувати не лише коло спрічинників, які незаконно використовували крадену деревину, але й, цілком можливо, інших адресатів, куди капітан міг передавати значну частину хабарів.

І хоча прес-служба УСБУ не деталізує, на якому саме полігоні донедавна служив ласій на дармові гроши капітан, вочевидь, ідеться про гіантську територію на Ковельщині біля с. Поворськ. На цій ділянці волинської землі військові тренуються в артилерійських стрільбах і бомбометаннях вже понад 80 років. Спочатку тут облаштували полігон для солдатів Війська Польського, а після війни секретний об'єкт перейшов у відання Міністерства оборони України.

В командування військової частини, яка зобов'язана охороняти полігон, вже давно склалися напруженні стосунки з місцевим населенням, яке намагається потрапити на заборонену територію як мінімум із двома цілями: по-перше, збирати гриби та ягоди; по-друге, діставати з-під землі боєприпаси, які не здетонували, щоб у подальшому збити на метаблорукт.

Бували випадки й незаконного зрізування дерев, але щоб саме командування поставило крадіжки державної деревини – це щось новеньке...

Сергей ШРАМЧУК.
На фото автора, Ірина ВОРОБЕЙ, прес-служби УСБУ: «Су-24» перед вильотом на бомбометання; горе-капітан із виличеним у нього хабарем; інформаційний стенд на в'їзді на полігон.

Наука діда Душин

Не згадувати б про ті жахливі події минулого взагалі б, але чим далі, тим чіткіше почали проявлятися страшні паралелі...

У нашому будинку в квартирі № 3 жив дід Душин: невеликого зросту, за дружину в нього була теж низенька на зрист, крива на одну ногу Валя, молодша за нього десь на років 20. У них був син Коля (1956-го чи 1958 р. н.), який передчасно сам помер, або йому допомогли, молодим десь у 1985-ому) – хлопець виховувався в дитячому будинку, тому що батьки були не в змозі його утримувати та вчити.

Дід Душин у своїй маленькій квартирці, яка слугувала одразу і за майстерню, робив щітки для взуття, чистки одягу, причандалля для фарбування... Замовлень не браку-

вало. Частенько заходив до них, і завжди бачив його за роботою. Квартира була закладена кінським волоссям. Пригадую, він і мене вчив тому нехитрому ремеслу: з гриви – одні щітки, з хвоста – інші, тонші, з кінців хвоста та гриви йшли на щітки для іншого призначення. Це говорить про те, як тодішня держава – СССР – дбала про людей взагалі, не кажучи вже про

активних учасників революційних подій 1917-го. Гадається, як скрізь у магазинах, на автостанції та залізничному вокзалі висіли перед касами таблички з написами «Ветерани Великої Окт. Соц. Рев. і ветерани ВОВ обслуговуються вже очереді». Я вже вчився в інституті і частенько з Ковеля їздив до Луцька, Львова, Києва: і все думав, коли вже приберуть ці таблички, адже ветеранів, які згадуються першими, вже майже не залишилось?

А от про діда Душина – окрема історія.

Він брав участь саме в цій «ВОСРеволюції» 1917 р. На той час служив у царському війську рядовим і, захопившись на фронти революційними ідеями, перейшов на сторону більшовиків. Зі своїми побратимами-кovel'чанами прибув до Санкт-Петербурга, і вже там зі зброяю в руках, із якою воював на фронти Першої світової війни (де саме, я вже не згадаю), брав безпосередню участь у поваленні Тимча-

вового уряду.

Я дідові навесні завжди копав город перед його вікнами, а він мені все розповідав, як він бачив і слухав Леніна перший раз, коли той виступав із «бронівською», здається, на Фінському вокзалі, другий раз – вже в «Зімнєм дворці». Стояв недалеко і перший, і другий раз, так що добре ліг розглядти і почути вождя «всемірного пролетаріата».

Помер дід Душин десь наприкінці 1970-их... Шкода, що слухав його неуважно і нічого не занотував. Яка б цікава та правдива історія збереглася....

...Мабуть цієї весни теж буду копати того ж «города», але вже як свого. Згадуватиму і діда Душина... Його, як і мільйони селян, російський цар Ніколай II втягнув у криваве пекло війни, прагнучи царювання над царями... У той кривавий вір втягнулося 38 держав із населення 1,5 млрд мешканців, із яких понад 10 млн солдатів і цивільних загинуло...

Через 100 років новітній російський цар Владімір фактично вже розв'язав Третю світову війну і вже зумів втягнути у неї не лише юсю «кашку», але і світ...

І ось гряде сторіччя від початку кривавої більшовицької різni... Схоже, події повторюються. Трохи в меншому плані, але, як і 100 р. тому, також розпочалася майже світова війна, в людей знову на руках багато зброї... Як в Україні, так і на Рассеї...

І щось підказує, що все може повторитися... Спочатку в Москвії-Рассеї, а потім і у нас. Народ на межі терпіння, олігархи як керували, грабували, так і далі себе вільно почувався: мов буржуї тих далеких років, гноблять простий народ, а нові космополіти, дорвавшись до влади, грабують, як можуть, і ніби їм останній день приходить.

І рота тут вже простолюду не закриєш – дуже багато невдоволених. Бо підї зими 2013-2014 рр. показали: закриваючи одному, відкриєш у десять разів більше...

Один із таких молодиків мені сказав:

«Ти старий! Тобі нічого не треба... А я молодий, і мені гроши більш потрібні...».

Оссь і прийшли до влади – молоді і розумні, як старі бабці казали, і все агітували, тільки зовсім не порядні, а ще й нахабні і безсвітні. І згадую все діда Душину, якому на час перевороту 1917 р. було років двадцять... Він був порядним і думав про всіх таких простих людей, як сам, а не лише про те, як збагатитися особисто. За це він заслужив від радянської влади квартиру без зручностей усередині із темним коридорчиком на 12 м. кв., невеличку пенсію і вільну підпільну працю творця щіток з кінського волосся...

Геннадій САРАПІН.
На фото з архіву: більшовицький патруль на вулицях Санкт-Петербурга, 1917 р.; волинське село на Ковельщині століття тому.

Капітан-лісоруб

Бували випадки й незаконного зрізування дерев, але щоб саме командування поставило крадіжки державної деревини – це щось новеньке...

Сергей ШРАМЧУК.
На фото автора, Ірина ВОРОБЕЙ, прес-служби УСБУ: «Су-24» перед вильотом на бомбометання; горе-капітан із виличеним у нього хабарем; інформаційний стенд на в'їзді на полігон.

Луцька «Жмеринка» часів Ільфа і Петрова

Хто ж керує Волинською обласною лікарняною касою?

•• РЕЗОНАНС

Читачі вже знайомі з публікацією «Пліснява на волинській охороні здоров'я» («Волинська газета», 29 січня 2016 р.), де під «чуйними» керівництвом голови правління і виконавчого директора в особі Дмитра Глазунова йшлося про трансформацію Волинської обласної лікарняної каси (ВОЛК) в кишеневкий «фонд» чи сімейний «бізнес» Дмитра його сестри Катерини Глазунової. Журналістське розслідування автора публікації вивело на нові цікаві факти і зловживання, щоправда, цього разу – з заступником голови правління ВОЛК Віктором Корміним.

Аби більше познайомитися з новим персонажем місцевого «благодійництва», для початку – деякі епізоди його бурхливого життя-буття. Освіта в нашого нового «благодійника» – диплом колишнього Луцького педагогічного інституту ім. Лесі Українки (фах – українська мова і література), і київської Вищої партійної школи (ВПШ) ЦК ПУ, тому наш «герой» – «ші швець, і жнець, і на дуді грець». В усякому разі – він так вважає.

З головою поринувши в бізнес, 14 листопада 1997 р. він реєструє ТзОВ «Кредитна спілка «Ощадно-кредитний кооперацій (м. Луцьк, вул. Пушкіна, 2-а)». В цій хитромудрій на-зві читач, очевидно, вловлює, що така спілка бере на себе зобов'язання і заощаджувати кошти, і акумулювати їх на своїх рахунках за рахунок кооперації членів, і кредитувати населення. Тим паче, під обіцяні тоді «високі відсотки».

Сьогодні, враховуючи двадцятирічну відстань від тих подій, важко гадати, яку кількість «кооператорів» було заручено Корміним у

цей місцевий «МММ», скількох членів і на які суми він «кредитував», скільки кому «заощадив». Загалом, скільки людей ощукав? А у 2004 р. нинішній творець місцевої «страхової медицини» пропав, як ніби впав в унітаз і змів за собою воду, спливши лише у 2010-му. В усякому разі, такий «розклад» спровідомий автору цих рядків. Час стирає сліди, але... куди ж діവа Кормін? Шо це був за «тайм-аут»?

Переді мною копія вироків двох судів в різних регіонах держави України:

«Кормін Віктор Петрович, 27.05.1954 р. н., с. Великі Межирічі Корецького району Рівненської області, (номер 1 і серія паспорта), зареєстрований у с. Олександровка Рожищенського району.

Ст. 367 ч. 2 (Службова недбалість, тобто невиконання або неналежне виконання службовою особою своїх службових обов'язків через несумісність на віці 50 років осісти на хуторі Олександровка, що в мальовничому місці неподалік Луцька, вирощувати смачну полуницю, завести ферму домашніх перепелів чи ряліків, насолоджуючись життям не з вікна, закріпленим решіткою, а з альтанки, обвіттої виноградною лозою? Але, як кажуть, що не людина, то характер: любов до таємничого шелесту федеральних резервних білетів США номіналом \$100 із зображенням одного з «батьків-засновників США» Бенджаміна Франкліна перемогла.

Прийнято вважати, що люди таких професій, як Дмитро Глазунов, набирають у найближче оточення собі подібних. Важко сказати, коли Віктор Кормін став у нього «сателітом» чи прислужником (як завжди, таємниця в таких «детективах» покрита мороком). Але справжні таланти розцівлюють в будь-яких умовах. Тим паче, якщо за ними не доглядають правоохоронні органи. І Віктор Кормін, ледве оправившись після чечевичної

видача службовою особою завідомо неправдивих офіційних документів, внесення до офіційних документів завідомо неправдивих відомостей, інше підроблення офіційних документів).

8 жовтня 2003 р. Луцький міськрайонний суд, вирок за ст. 367 ч. 2 КК України: 2 роки 6 місяців позбавлення волі з позбавленням права займати відповідні посади строком на 3 роки, штраф 2000 грн (застосована амністія);

28 жовтня 2004 р. Рівненський міськрайонний суд: вирок за ст. 364 ч. 2; ст. 366 КК України – обмеження волі строком на 2 роки (реальний термін відсідання) з позбавленням права займати відповідні посади впродовж трьох років.

Здавалось би, чи не варто було б після таких важких моральних і матеріальних потрясінь у віці 50 років осісти на хуторі Олександровка, що в мальовничому місці неподалік Луцька, вирощувати смачну полуницю, завести ферму домашніх перепелів чи ряліків, насолоджуючись життям не з вікна, закріпленим решіткою, а з альтанки, обвіттої виноградною лозою? Але, як кажуть, що не людина, то характер: любов до таємничого шелесту федеральних резервних білетів США номіналом \$100 із зображенням одного з «батьків-засновників США» Бенджаміна Франкліна перемогла.

Прийнято вважати, що люди таких професій, як Дмитро Глазунов, набирають у найближче оточення собі подібних. Важко сказати, коли Віктор Кормін став у нього «сателітом» чи прислужником (як завжди, таємниця в таких «детективах» покрита мороком). Але справжні таланти розцівлюють в будь-яких умовах. Тим паче, якщо за ними не доглядають правоохоронні органи. І Віктор Кормін, ледве оправившись після чечевичної

тюремної баланди, вкотре оцінює свою менеджерську чарівність: у липні 2010 р. (згідно з повідомленням Волинського обласного управління юстиції №141), місцевий «Мавроді» легалізує Волинський обласний осередок ВГО «Громада і закон».

На Волині з такою назвою зареєстровані обласна і Луцька міська організації. Віктор Кормін реєструє над ними паразитичну надбудову і називає її... «Волинський обласний відокремлений підрозділ» (???). Такий собі «презерватив» разового користування. Від кого і чого відокремлений? Як іого функції, статут, цілі діяльності? Хто туди входить, крім самого Корміна і, можливо, його тещі? Скільки «благодійників» з своїми остатами бендери – яскравий приклад, як у ХХІ ст. маленький прошарок пройдисвіт намагається створити «страхову медицину», і який хоче, аби український народ за власний рахунок створив їм хороше життя.

Цих, із добре розвинутими хапальними рефлексами «благодійників», нам із вами треба утримувати зі своєї кишені. Це узаконений бандитизм, що зловживання марними спробами держави покращити медичне обслуговування зубожого населення.

Проте автору таки пощастило дещо взнати: ця фікція як яскравий приклад повної розумової самокастрації, була зареєстрована під Віктора Корміна і Дмитра Глазунова. Ось уже впродовж кількох місяців на фірмових бланках «відокремленого підрозділу» наш герой від порога до порога розносить по ЗМІ і місцевих органах влади звичайні кліше, схожі одне на одного як штамповані сувеніри – брудні пасквілі на працівників медичних закладів обласного центру з вимогами «закрити...», «покарати...», «подолати безkarність...», «проповісти об'єктивне розслідування шахрайських дій...», «не зволікати...», «долучитися до контролю за перебігом подій...». Тобто, базарні «факти», насичені

власними інсинуаціями, від яких аж несе Жмеринко часів Ільфа і Петрова.

Кінцевий результат цих наперстників – підгребти під себе інші благодійні фонди міста, пов'язані з охороною здоров'я. За ці «послуги» холоп не сіє, не жне, а єсть із руки свого благодійника. Оця місцева «Жмеринка» зі своїми остатами бендерами – яскравий приклад, як у ХХІ ст. маленький прошарок пройдисвіт намагається створити «страхову медицину», і який хоче, аби український народ за власний рахунок створив їм хороше життя.

Цих, із добре розвинутими хапальними рефлексами «благодійників», нам із вами треба утримувати зі своєї кишені. Це узаконений бандитизм, що зловживання марними спробами держави покращити медичне обслуговування зубожого населення.

Разом із тим, виникає запитання до влади: чому вона бездіяльна, чому по-таке таким фальшивим, двічі судимим «захисникам громадських інтересів»?

Чому подібні злочинці з кримінальним минулим мають доступ до грошових ресурсів, призначенні яких – лікування людей?

Чому дозволяють дисcredитувати в очах усього світу справжнє громадянське суспільство в Україні?

Можливо, тому, що справжнє громадянське суспільство – міцне, яке може відстояти свої права – їй просто не потрібне?

Петро ЧЕЧЕЛЮК.
На фото з кінофільму «Золоте тіяля»: головний герой Остап Бендер – відпочиває...

•• ТЯГАНИА

Рука руку міє?

Прокуратура вимагає відшкодування збитків, завдані державі посадовцями ДП «Волиньвугіля», бо суди звільнини підозрюваних від відповідальності.

«Володимир-Волинська місцева прокуратура звернулася до суду в інтересах держави з позовними заявиами до посадовців Державного підприємства «Волиньвугіля», аби змусити відшкодувати збитки, завдані внаслідок вчинення ними кримінальних правопорушення», – повідомляє прес-служба прокуратури області.

Екс-чиновники, обіймаючи кожен у свій час посади виконувача обов'язків директора відокремленого підрозділу «Шахтоуправління «Нововолинське» та директора відокремленого підрозділу «Шахта №9 «Нововолинська», зловживали своїм службовим становищем, видавали незаконні накази про преміювання, на підставі яких працівникам підприємства була безпідставно виплачена премія на суму понад 335 тис. грн.

Щодо усіх трьох посадовців були розпочаті кримінальні провадження про вчинення ними кримінального правопорушення, передбачено ч. 2 ст. 191 Кримінального кодексу України. Рішеннями судів посадовців визнано винними у вчиненні кримінальних правопорушень, але... «звільнено від кримінальної відповідальності у зв'язку із зміною обставин».

Збитки ж, завдані їхніми противправними діями, так і залишилися невідшкодованими.

Відтак, прокурори вимагатимуть їх відшкодування, оскарживши судові рішення в апеляційній інстанції.

Наш кор.

•• ТРАГЕДІЯ

Втопилося двоє братиків.

Як повідомляє прес-служба ДСНС у Волинській області, трагедія сталася 14 січня у с. Мартинівка Луцького р-ну.

Двоє братів (2002 і 2006 р. н.), ймовірно, гралися біля водойми на території місцевої ферми. Хлопчики вивили місцеві жителі, після того, як дорослі покликали на допомогу інші підлітки. Рятувальники, які прибули на місце події, дістали тіла дітей із крижаної води, але шансів на порятунок уже не було.

Як інформує «Дивись INFO», посилаючись на місцеві ЗМІ, йдеться про пожежну водойму, що знаходиться на території ферми місцевого підприємця. Зазначається, що один з братів намагався врятувати другого, який упав у водойму. В результаті обео втопилися в холодній воді.

С. Мартинівка адміністративно відноситься до Городищенської сільради Луцького р-ну.

Наш кор.

•• ШАХРАЙСТВО

Про шахрайство у засобах масової інформації останнім часом писано-переписано... Бути постійно обачними, щоб не потрапити на вудочку шахраїв, раятися громадянам і наші доблесні стражі порядку. Але хіба справа порятунку потопельників повинна залишатися лише ділом тих, хто тоне?

На жаль, шахраїв, як і обдуреніх ними, від цього аж ніяк не меншає. З кожним разом вони удосконалюють своє ремесло, придумують хитромудрі схеми видуорювання грошей. Колись це був промисел супер смагливих жіночок і чоловічків. Нині його взяли на озброєння усі, хто хоче поживитися за чужий рахунок.

У вуличні мінайли, які просто стали великом соромом та ганьбою нашого суспільства і з цим хронічним явищем жодна влада не боролася і не збирається цього робити, усі ж не підуть. Який же тоді вихід? Крадіжкаabo шахрайства. Іншого не дано.

Якщо злодійству ще є намагання з боку правоохоронців щось протиставити, то другому поки що нічого заподіяти не можуть. А, можливо, не дуже і хочуть.

До такої думки прийшов непівднівко. Кілька разів минулого року на телефон мені приходило повідомлення такого змісту (це останнє, бо місяці змінювалися): «OTPFaktoriin. Uvaha spysannya! Lyshe usichni splatit' 1703.76 hrn. I zaleshok borhu bude proscheno! Detali za tel. 0443900782. Sprava 36234475. Від: OTPFaktoriin». Далі дата та час відправлення.

Зрештою, ці шахрайські ігри надійшли. Першого місяця минулого осені звернувся до правоохоронців. Слідчий Луцького міського відділу поліції уважно

...ЮСТИЦІЯ

Реформаторським курсом

У конференц-залі готелю «Україна» відбувся брифінг головного територіального управління юстиції в області. Йшлося про реалізацію реформ, ініційованих та впроваджених Міністерством юстиції на Волині.

Керівник юстиції Волині Валентин Кухарик відзначив, що принцип Міністерства юстиції «СКАЗАНО – ЗРОБЛЕНО!» у повній мірі відображає і роботу у 2016 р. головного територіального управління юстиції в області. Адже нове керівництво Міністерства юстиції поставило перед собою амбітне завдання – провести реальні і зрозумілі для кожного реформи у сфері юстиції. Не створити бурхливу видимість діяльності, як це робилося роками в кабінетах державної влади, а втілити реальні реформи, відчутні для життя українських громадян.

Жодного популізму та пустих обіцянок. Лише – конкретні – завдання та цілеспрямована робота.

– Фактично, нам це вдається, – відзначив Валентин Іванович. – Реформи, якими впроваджуємо, направлені на подолання корупції, встановлення правила «чиновник іде до людини», а не навпаки. Їх мета – покращити життя країни.

З інформацією про роботу у сфері державної реєстрації виступила заступник начальника головного територіального управління юстиції в області з питань державної реєстрації – начальник Управління державної реєстрації Ольга Семенюк. Про реформу державної виконавчої служби розповів заступник начальника головного територіального управління юстиції з питань державної виконавчої служби – начальник Управління державної виконавчої служби Сергій Харченко. А перший заступник начальника головного територіального управління юстиції в області Сергій Філок доповів про роботу управління у сфері нотаріату, банкрутства, судової роботи та міжнародного співробітництва.

Начальник управління реєстрації нормативно-правових актів, правої роботи та правової освіти Тетяна Ярема засебралася на сфері реєстрації нормативно-правових актів, правої роботи, правової освіти, систематизації законодавства та доступу до публічної інформації. Також виступив директор Регіонального центру з наданням безоплатної вторинної правової допомоги у Волинській області Ростислав Руденко.

Після свого звіту, які, до слова, були підсилені електронними презентаціями (слайдами), юристи органів юстиції Волині відповіли на запитання журналістів.

Валентин Кухарик подякував мас-медійникам за об'єктивне, всебічне і своєчасне висвітлення реформ, ініційованих та впроваджених Міністерством юстиції на Волині у 2016 р. та запевнив, що діалог зі ЗМІ буде продовжений і в 2017 р.

Микола ГЕРАСИМЮК.

«Заміновані вірністю»

...ПОДІЯ

(Закінчення.
Початок на 9-й стор.)

«22 січня в Луцьку ми плачоюмо знімати розмову з батьками Рустама Хамраєва. Зйомки мають відбитися на кладовищі біля могили Рустама та вдома у його батьків, – сказала Яна Пономаренко, автор сценарію «Замінованих вірністю», спеціально для «Волинської газети». – Можливо, на зу-

стрічі до нас приїднаються фронтова вівчарка Баді та її теперішня господарка, ветеран АТО, зенітниця батальйону «Айдар» Світлана Бевз. Якщо вони підтверджать свою присутність – Баді разом зі своєю господаркою та батьками Рустама вперше відвідає могилу свого першого господаря на війні, який на базі в Половинки – першим відгукнувся тренувати її та опікуватися нею. Зі слів багатьох добровольців, Баді швидко звик до Рустама та дуже полюбив його – тож після його загибелі собака був дуже сумний, наявіть чічого не єв...

Досить часто і сьогодні багато добровольців, що на війні з 2014 р., упізнають Баді та кажуть: «Це ж собака Рустама». Побачивши цю вівчарку, також одразу згадують і Рустама Хамраєва.

...Виконуючи свій військовий обов'язок, Баді і сама неодноразово підіривався на мінах, та дивом залишився живим. Собака – улюблениця всього добровольчого батальйону «Айдар» та повноцінний його боєць, у якого навіть було своє місце у строю. Нового і на сьогодні останнього напарника Баді так само «професійним нюхом» обрав сам. Тепер вони зі Світланою Бевз живуть разом. Разом, очевидно, і прийдуть на зйомки до Луцька...

Володимир ПРИХОДЬКО.

...ЕКОПАРЛАМЕНТ

Перший Президент Дитячого екопарламенту Анастасія Лящук присягнула на вірність її величинності Природі.

Сталося це у Луцьку, де відбувався обласний зілідерів дитячих об'єднань еколо-натуралистичного напрямку. У ньому взяло участь близько сорока юннатів.

А зініціював цей незвичний форум Волинський обласний еколо-натуралистичний центр.

– Волинь завжди була і залишається лідером екологічної просвіти, – розповідає директор ВОЕНЦ Валентина Остапчук. – То ж коли зайшла мова про Всеукраїнську дитячу спілку «Дитячий екологічний парламент», ми одразу її підтримали і вирішили створити свій осередок. Це одна із форм юннатівського самоврядування. Кожна дитина може відчути себе господарем національного закладу, проявити ініціативу і зробити щось важливе для Природи.

У гості до юннатів області завтали головний спеціаліст управління освіти, науки та молоді облдержадміністрації Оксана Малащук, ветеран юннатівського руху Ольга Сміла, завідувач лабораторією біологічного факультету Східноєвропейського університету ім. Лесі Українки Юрій Антонюк, педагоги Центру, районних і міських будинків дитячої та юнацької творчості. Вони й стали експертним центром юннатівських презентацій та своєрідним незалежним виборчком цих перших президентських виборів.

...ЗНАЙ НАШИХ!

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Наразі відповіді на ці ключові питання немає. В усякому випадку, з 11 січня ц. р. виконувачем обов'язків голови правління ПРАТ «Одеська кіностудія» точно став саме Андрій Осіпов. У телефонній розмові з представником порталу «VolinPost» він підтвердив цю інформацію, але детальніше прокоментувати ситуацію пообіцяв пізніше.

Андрій Осіпов, до речі, народився не на Волині, а

вдалекій і холодній російській Тюменській обл. – у м. Зельоноборськ Советського р-ну. Згодом переїхав сюди, де з відзнакою закінчив юрфак ВНУ ім. Лесі Українки і створив сім'ю. З 2010 р. був депутатом Луцької міськради від партії «Батьківщина». Запам'ятався там великою кількістю нестандартних пропозицій, зокрема (при діючому Віктору Януковичу!) рекомендував націоналізувати «Межигір'я», щоб його ніхто не вкрав і не розгрabував і щоб там завжди були резиденції всіх глав української держави. Побував Андрій Олексійович і на тривалому стажуванні в США...

Останнім часом займався активною юридичною практикою і навіть кілька разів виступав із правовими консультаціями на сторінках «Волинської газети».

Його попередником на посаді керівника ПРАТ «Одеська кіностудія», до речі, від червня 2012 р. був киянин Андрій Зверев. А ще раніше (у 2005–2009 рр.) її очолював нинішній генеральний директор корпорації «1+1» Олександр Ткаченко, однокурсник лучанина, го-

на фото з родинного архіву батьків Рустама ХАМРАЄВА, прес-служби «Айдару» та спільноти «Заміновані вірністю»: таким був Рустам Хамраєв; група бійців «Айдару», серед яких уродженець с. Дерно Ківерцівського р-ну, колишній міліціонер-кінолог Олег Михайлів, якого бойовики захопили в полон і розстріляли; Світлана Бевз під час прощання з полеглими побратимами.

веля, КЗ «Луцький міський центр еколо-натуралистичної творчості» та Ківерцівського районного еколо-натуралистичного центру учнівської молоді Ірину Терещук, Тетяну Собковську та Єву Стемпневську.

До активу першого Дитячого екопарламенту Волині увійшли представники всіх регіональних дитячих об'єднань еколо-натуралистичного напрямку діяльності.

Наугоочистішою літтю стала присяга першого Президента. Настільки широко і хвилююче вона звучала з вуст Анастасії Лящук, що хтось із дорослих захоплено вигукнув: «Руку на Біблію!»

А ще був концерт українських соловійків, які підготували самі юннати, та колядки гостей-чорнобильців, що прийшли привітати з Різдвяно-новорічними свята міттю дорослих і дітей.

Наш кор.

Президент – луцянка

Робота золоту, що фактично трансформувалася у робоче засідання Дитячого екопарламенту Волині, знайшла і їх підтримку, і схвалення. Водночас присутні дізналися про благотірну природоохоронну роботу. У рамках цього унікального заходу відбулися екскурсії до живого куточка та кабінету акваріоністики, і дорослі, і діти оглянули експонати обласної виставки «Новорічний подарунок», взяли участь у психологічній грі-розвазі «Пізнай себе та своїх друзів», поспілкувались з письменником і журналістом Сергієм Цюричем.

– Фінальним етапом золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

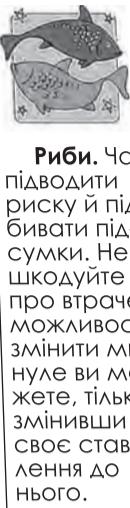
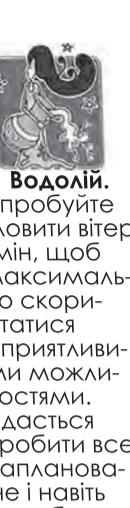
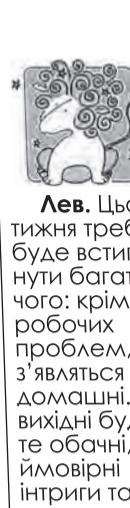
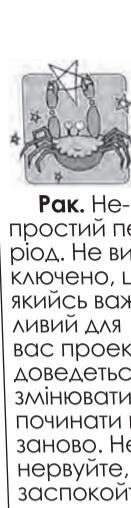
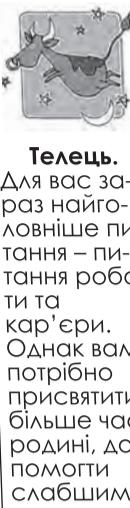
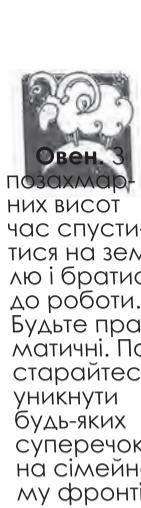
– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

– Золоту стали вибори Президента та активу дитячого екопарламенту.

Суп у хлібіні

Інгредієнти:
Борошно (в тісто) – 1 кг;
Дріжджі сухі – 1 пач.;

Сіль – 1 ст. л.;

Цукор – 1 ст. л.;

Олія – 1 ст. л.;

Вода;

Яловичина – 500 г;

Картопля (середні бульби) – 3 шт.;

Цибуля – 2 шт.;

Помідори – 3 шт.;

Перець червоний солодкий – 1 шт.;

Часник – 2 зуб.;

Паприка солодка в порошку – 3 ст. л.;

Соус «табаско»;

Зелень (петрушка).

Способ приготування:

Почнемо з приготування хліба: змішати сухі продукти, поступово додаючи воду, вимісити тісто, місити 10 хвилин, накрити вологою рушникою і залишити на 15 хвилин. Викласти тісто на площину з борошном і вимішувати 1-2 хвилини. Якщо липче до рук – додати трохи борошна.

Розділити на 8-10 кульок і викласти на два дека на пекарський папір, на великих відстанях. Дати тісту піднятися вдвічі. Нагріти духовку до 200 градусів, поставити посуд з водою і випікати хліб 50 хвилин до потемніння скоринки.

Охолодити хліб на решітці. Коли охолоне, зрізати верхівку і вирізати м'якуш.

Для приготування супу: часник пропустити через давку, перець натерти або порізати кубиками, картоплю нарізати великими шматками, яловичину – дрібними кубиками 2-3 см, томати опустити на кілька хвилин в окріп і зняти шкіру, а м'якоть розм'яти (або взяти консервовані), цибулю нарізати невеликими кубиками.

Нагріти в казані олію і злегка обсмажити з усіх боків шматочки яловичини. На ско-

ворідці обсмажити цибулю до золотистого коліору, всипати всю паприку і табаско, постійно помішуючи, обсмажити. Паприка швидко горить, тому уважно стежимо за процесом.

Висипати паприку з цибулею в казан з м'ясом, облити сковороду окропом і залити цей соус теж в казан. Долити кип'яченою води, щоб рівно покривала м'ясо. Час від часу помішуючи, тушкуючи яловичину близько 2 год на невеликому вогні. Якщо вода випаровується, то підливати хліб 50 хвилин до потрібного рівня.

Долити з півлітра води і покласти картоплю і перець. Варити хвилини 10. Після цього покласти томати, протушкуюти 5 хвилин, потім додати часник, зелень і спеції і залишити ще на 3 хвилини.

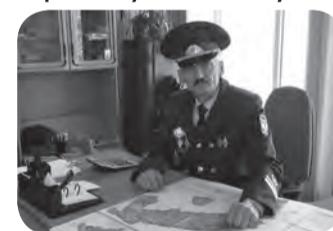
Подача: у заздалегідь нагріті духовці, до 200 градусів, нагріти хлібці 2-3 хвилини, налити трохи гарячого супу, почекати кілька секунд і долити ще, накрити кришечкою і на стіл!

Суп можна готовити різний, головне щоб суміш була густою.

Смакуйте з задоволенням!

Життя із лісом

За плечима лісничого Гірницького лісництва АП «Ратнівське АМГ» Івана Михалевича – копа літ. 38 із них він віддав роботі у лісовій галузі.

Івана Федоровича усі поважають, бо він живе для лісу, а відтак – для людей і України. Закінчивши Шацький лісний технікум ім. В. В. Сулька та відслуживши строкову, став лісником Поступельського лісництва Ратнівського держлігоспу. Відтак був майстром лісу Гірницького лісництва та лісничим Ратнівського лісництва, а з вересня 1992 року і донині очолює Гірницьке лісництво.

Іван Михалевич завоював особливу повагу. Лісничий 1 класу нагороджений Почесною Грамотою Державного комітету лісового господарства та Пороною голови Державного агентства лісових ресурсів України. З ювілем!

Лісівники Волині.

Що робити з несвіжим хлібом?

Панірувальні сухари

Можна заощадити гроші, перетворивши черствий хліб на панірувальні сухари. Для цього наріжте хліб невеликими кубиками, покладіть на пергамент для вигіднання та висушіть при температурі 300 градусів (для цього потрібно лише 10-15 хвилин). У результаті вийдуть сухі та хрусткі сухари, які можна перемолоти у блендері. Дайте готовим панірувальним сухарям охолонути і помістіть їх у герметичний контейнер. Термін придатності продукту – 2-3 місяці.

Якщо хочете отримати крупні сухари, то подрібніть їх лише кілька секунд. Якщо хочете, щоб сухари були з певним ароматом, перед подрібнен-

ням покладіть у блендер вашу улюблену приправу або сушенні трави.

Салат з грінками

Перетворіть черствий хліб у смачні грінки для ваших салатів. Для цього наріжте хліб невеликими кубиками, збрязніть оливковою олією та посыпте приправою на ваш вибір. Потім підсушіть грінки у духовці 10-15 хвилин – грінки повинні бути хрусткими та

рум'яними. Дайте їм охолонути та полістіть у герметичний контейнер. Такі грінки придатні до вживання впродовж декількох місяців.

Порада: у духовці хліб буде дещо зменшуватися, тому нарізайте відразу більші кубики, а готовий продукт вже буде необхідного розміру.

Фарш

Дуже часто черствий хліб, попередньо замочений в молоці, додають у фарш. З такого фаршу дуже легко робити котлети, і виходять вони соковитими і смачними.

Брускетта

Підсмажте невеликі шматочки черствого багету на пательні. У вас вийде чудова основа для популярної італійської страви. Покладіть на грінку шматочек помідорки та ваш улюблений м'який сир, прікрасьте це листям базиліку, і вийде смачна закуска.

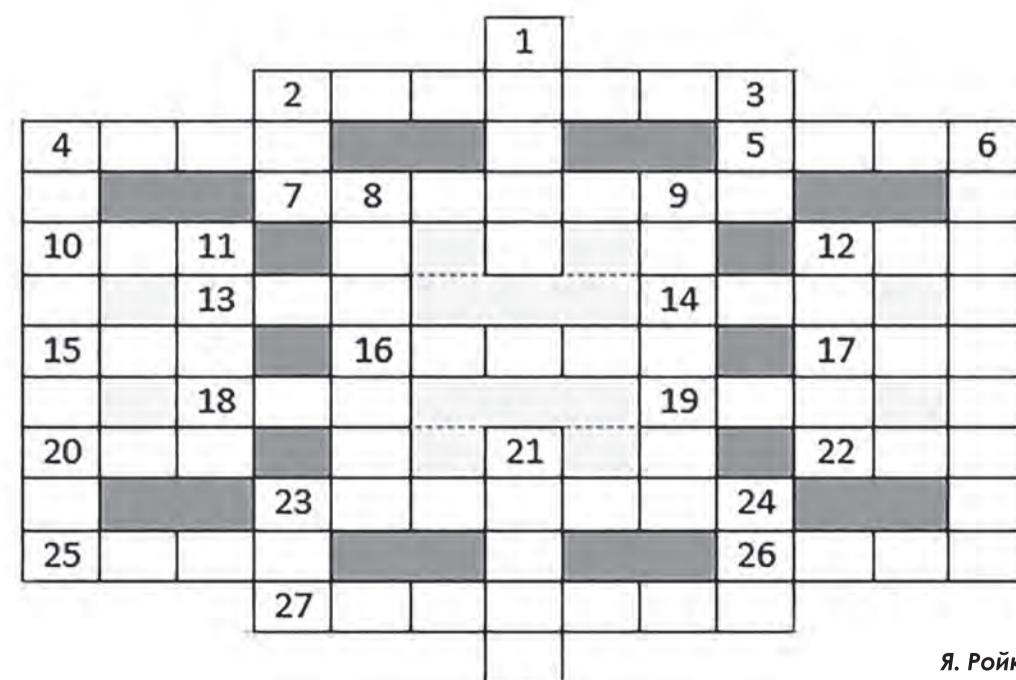
Заморожений хліб

Не вистачає часу, щоби зробити з черствим хлібом? Оберніть його у пілку та покладіть у морозильник. А коли придумаєте, де його використати, просто розморозте. Можете попередньо нарізати хліб на необхідні шматочки, так вам буде зручніше готувати страви.

Кросворд для кмітливих

По горизонталі: 2. «Івасик ..?» (Казка). 4. Дарунок батьків нареченій. 5. Ім'я святого Предтечі. 7. Лас- каю про літо. 10. Система суспільного устрою. 12. Міжнародний сигнал ліха. 13. Східний вітер. 14. Шаховий термін. 15. В лезін божество, персоніфікація сонця. 16. Захист, чиється заступництво (перен. знач.). 17. Рід попугаїв. 18. Відсутність війни. 19. Хімічний елемент. 20. Мова програмування. 22. Універсальна міжнародна організація. 23. Лікар, медик. 25. Один з мушкетерів. 26. Зрошувальний канал на Закавказзі. 27. Уявна лінія земної кулі.

По вертикалі: 1. В слов'янській міфології бог. 2. Вибухова речовина. 3. Радянський артист цирку, фокусник-любліоніст. 4. Трав'яниста рослина, використовується в медицині. 6. Порадник, вихователь, помічник. 8. Те, що найбільше цікавить кого-небудь. 9. Первісна назва Івана Купала. 11. Учення, яке приймають як незаперечне. 12. Одна з форм суспільного життя первісної людини. 21. Головний герой «Лісової пісні». 23. Жанр критики. 24. Ділянка поля, яке певний час не обробляється.

Я. Ройко

Наші біля Дональда Трампа

Завтра новообраний Президент США Дональд Трамп урочисто складе присягу і приступить до виконання своїх повноважень. Але задовго до цього в Україні не лише розмірюють, чим обернеться для нашої держави правління 45-го глави Білого дому, але й починають ретельно шукати хоча б якийсь стосунок президента-республіканця до нашої території... І хто шукає – той знаходить!

... ПАРАЛЕЛІ

Виявляється, що найближча подруга Дональда Трампа і його дружини Мелані – Олександра Ніколаєнко – корінна одеситка. Як переможниця конкурсу краси «Міс Україна-2001» вона вийшла в США, де й зійшлася в бізнесі з нинішнім Президентом. Саме Дональд Трамп познайомив її зі своїм товарищем-мільйонером Філлом Раффіном, за якого молода українська красуня й вийшла заміж. Свідком на весіллі був саме Дональд Трамп.

Але й у безпосередній родині 45-го глави Білого дому є коріння з України. Чоловік його доньки Іванки – Джаред Кушнер – по материнській лінії з сім'ї євреїв, які до війни проживали в Західній Україні. Портал «Весті» стверджує, що батьки його матері Серіл Кушнер, то ця тема ще потребує детального дослідження.

Кушнер ніби то мешкала в Ковелі і в 1942 р. разом із іншими євреями була розстріяна гітлерівськими окупантами. Згодом прах жертв Голокосту перепоховали в с. Бахів Дубівської сільради Ковельського р-ну, де й побувала мама зятя Дональда Трампа.

Наразі достеменно відомо, що в 1991 р. біля с. Бахів справді відкрито монумент на честь розстріяних ковельських євреїв, а от чи була серед інших учасників урочистого відкриття монумента Серіл Кушнер, то ця тема ще потребує детального дослідження.

Як би там не було, але

світ справді тісний, і за тисячоліття кров різних народів злилася в кожній конкретній людині в доволі багатогранний компонент із різними складниками. Тож ніхто не здивується, якщо на Волині, де до війни жило чимало німців, знайдуться й сліди родичів Дональда Трампа по батьківській лінії, адже дід нинішнього Президента США – Фрідріх Трамп – прибув за океан із Баварії...

Світлана КОМА.

На фото з «КП в Україні» і «Обозревателя»: подружжя Раффінів і новообраний глава Білого дому; зять Джаред Кушнер.

ЧИТАЙ – І ВИГРАВАЙ!

Передплата на «Волинську газету» триває. І постійним, і потенційним читачам нагадуємо: надішліть передплатну вкітанцю до редакції – візьміте участь у розіграші цінних подарунків.

Традиційно у Різдвяні свята на читачів чекає нова велика лотерея від «ВГ». Редакція активно готується до цього турніру і ЧЕКАЄ ВАШИХ КВИТАНЦІЙ: 43016, м. Луцьк, вул. Лесі Українки, 9 (річні гратегуту дівчі). На кону – побутова та садово-городня техніка, чайники, праски, пледи...

«Волинська газета» була, є і буде.

Передплатний індекс: 33943

... АНЕКДОТИ

– Куме, а що це воно таке, що ваша свиня на трох ногах шкандає? Га?

– Та я що, дурний? Чез через миску холодцю цілу свиню колоти?

1961 рік. 12 квітня. Карпати.

Сивий гуцул стоїть на вершині гори, дивиться на половину, люльку смалить.

Підігає онук, радісно так вигукує: «Діду, діду, москаї у космос полетіли!» Дід не реагує, тільки люлько пихкає.

Після –надцятого разу дід скоштує очі до онука і питате: «Що, усі?»

«Приваблива брюнетка, 90-60-90, зріст 175 см, довжина внутрішньої поверхні стегна – 56 см, обійма плечей – 114 см, відстань між очима – 2 см, довжина волосся – 34 см. Продам рулетку».

... ВІДЗНАЧАЄМО

19 січня. Свято Івана, Яна. Хрещення Господнє (Богоявлення).

20 січня. Свято Афанасія, Василя, Івана, Яна. День Автономної Республіки Крим.

21 січня. Свято Антона, Віктора, Володимира, Георгія, Григорія, Дмитра, Євгена, Єгора, Омеляна, Іллі, Михаїла, Еміля, Юліана, Василіни, Домініка.

22 січня. Свято Захара, Павла, Петра, Пилипа, Антоніни. День Соборності та Свободи України.

23 січня. Свято Анатолія, Григорія, Макара, Павла, Петра, Арсенія.

24 січня. Свято Віталія, Володимира, Йосипа, Михаїла, Миколи, Степана, Теодора, Федора. Народився народний депутат України Степан Івахів.

25 січня. Свято Макара, Петра, Сави, Тетяни. День студента (Тетянин день).

... ТРАДИЦІЇ

Майже 100 хвилин лучани та гості міста мали зможу поринути у святково-різдвяну атмосферу та насолодитися неймовірним виконанням колядок та щедрівок.

13 січня у Луцькому Римсько-католицькому кафедральному костелі Святих апостолів Петра і Павла відбувся концерт духовної хорової музики «Щедрий вечір». Виступ було приурочено до 100-річчя створення твору Миколи Леонтовича «Ще-

дрик», який нині відомий у всьому світі.

Гостей та учасників привітали єпископ Луцької дієцезії РКЦ Віталій Скомаровський та начальник управління культури облдержадміністрації Валерій Дмитрук.

Розпочалося свято ювілейним твором англійською мовою у виконанні вокального ансамблю «IMPREZA». Також радували своїми виступами хорові та музичні камерні колективи «Оранта», «Дзвони», «Елеос», Луцького районного Будинку культури та вокальний ансамбль «Жива пісня».

Ольга КОНОНЧУК.

На фото автора: загальний виступ мистецьких колективів (1-ша стор.); вітання єпископа Віталія Скомаровського; різдвяна композиція у костелі; захоплена аудиторія у храмі.

... АНОМАЛІЯ

Якщо самовбивче ставлення до природи розвивається нинішніми темпами й надалі, то скоро взимку доведеться рятувати не лише птахів, але й людей.

На цьому тижні, наприклад, Київ окупував... смог. Виявилось, що весь дим від котелень і автомобілів перестав підніматися у верх-

Убивча зима

ні шари атмосфери, а осів біля землі...

Керівник Головного управління Держпродспоживслужби у Києві Олег Рубан пояснив ситуацію так:

«Цей смог – то метеорологічна димка. Ми вже такі явища спостерігали рані-

ше. Це природне явище, що виникає при інверсії температури та зниженні тиску і зміні температури в нижньому шарі атмосфери. Через це продукти життєдіяльності людини накопичуються у нижньому шарі атмосфери і не переміщуються у верхній».

Порятунок киян і гостей столиці – лише в руках сил небесних. Як зміниться погода, тоді й увесь отруйний дим підніметься вгору. А наразі доводиться задихатися...

Сергій ШРАМЧУК.

На фото Богдана ГОНЧАРУКА: зима виявилася важкою не лише для птахів...

Четвер	П'ятниця	Субота	Неділя	Понеділок	Вівторок	Середа
19 січня мін. -11° макс. -8°	20 січня мін. -12° макс. -6°	21 січня мін. -3° макс. 0°	22 січня мін. -6° макс. -1°	23 січня мін. -6° макс. -2°	24 січня мін. -7° макс. -2°	25 січня мін. -3° макс. -2°

